

நான்

மலர்
10

உளவியல் மஞ்சரி

இதழ் 2

பங்குனி - சித்திரை

1984

தருவ
01

நூலாமை

சுருதி

நி. சாமிநாதன் இயற்றினார்

1984

சுருதி - நூலாமை

நான்

உளவியல் மஞ்சரி

இதழ் 10

மலர் 2

பங்குனி-சித்திரை

1984

‘நான் வளர்ந்தால் நாம் வளர்வோம்’

ஆசிரியர்:

வின்சன் பற்றிக் O.M.I., B.A.

இணை ஆசிரியர்:

ஜீவா போல் O.M.I., B. Th.

துணை ஆசிரியர்கள்:

ஸ்ரனி அன்ரனி

பீற்றர்

மங்களா

ஜீவனதாஸ்

தொடர்பு:

F. L. N. குருஸ்

லீனஸ் சொய்ஸா

விளம்பரம்:

செபஸ்ரியன்

விநியோகம்:

நீக்கிலஸ்

ஆலோசகர்கள்:

வண. E. யேசுதாசன்

O. M. I.

வண. H. ஜெபநேசன்

M. A.

வண. M. போல்

O. M. I., B. Th.

வண. J. லம்பேட்

O. M. I.

முகவரி:

“நான்”

அ. ம. தி. குருமடம்

கொழும்புத்துறை

யாழ்ப்பாணம்

அடுத்து வெளி வருகின்றது!

இளமை

உங்கள் ஆக்கங்களை

உடனே அனுப்பி வையுங்கள்.

இவ்விதழில்

★ குழந்தை உருவாக்கலும்
பயிற்சிமுறைகளும்

★ நாம காணிக்கை
(சிறுகதை)

★ பெற்றிடவேண்டும் ... ..
(சுவிகை)

★ குழந்தைப் பருவமும்
வளர்ச்சிப் படிமுறைகளும்

★ பாரதியாரின் பாப்பா

★ அப்பா அம்மா பேசுகிறார்கள்
(பேட்டி)

கருத்துக் குவியல் இல. 32

இளவயதினரின் பிரச்சினை
கட்குக் காரணம் இளவய
தினரா? பெற்றோரா?

உங்கள் கருத்துக்களைத் தெளிவாக
எழுதி சித்திரை 14ம் திகதிக்கு
முன்னதாக அனுப்பிவையுங்கள்.

சந்தா விபரம்:

ஈராண்டு சந்தா ரூ. 28-00

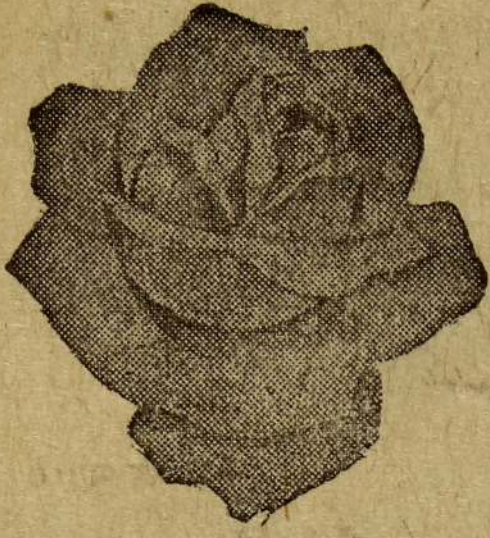
ஓராண்டு சந்தா ரூ. 15-00

தனிப்பிரதி ரூ. 2-25

பணம் பெறும் கந்தோர்:

கொழும்புத்துறை.

ஆரம் புகழ் அரங்கேறு புகழ்

ஓவ்வொரு ஆண்டாக வருடங்கள் பல சென்றாலும் ஒரு வருடத்தில் வருகின்ற பருவங்கள் தான் மாறிமாறி வருகின்றன, இதே போல் தான் ஆயிரமாயிரம் மனிதர்கள் உலகில் வாழ்ந்தாலும் அவர்கள் எல்லோரும் கடந்துவந்த பருவங்கள் ஒன்றாகத்தானிருக்கின்றன. இதற்கு எவரும் விதிவிலக்கல்ல. ஒவ்வொருவரதும் ஆரம்பப் பருவம் குழந்தைப் பருவமே.

ஒருவன் வயதில், சிந்திப்பதில், அன்புசெய்வதில், உறவுப்பரிமாற்றத்தில் வளர்ந்து விட்டான் என்றால் அவனது நிகழ்காலத்திற்கு உருவம் கொடுத்ததும், எதிர்கால வளத்தை நிர்ணயிப்பதும் அவனது குழந்தைப்பருவமே. “நல்ல பிள்ளையை மண் விளையாட்டிலே தெரியும்” என்று முன்னோர் கூறியது போல் ஒருவனது ஆளுமையின் சிறப்புத்தன்மை அவனது குழந்தைப் பருவத்தில் அவன் பெற்ற அனுபவங்களிலும் அவன் வாழ்ந்து வருகின்ற சூழலிலும் தங்கியுள்ளது.

இவ்விதழில் பிள்ளைக்கனியமுதின் சுவையை எமக்கு ஊட்டுவதில் எமது அன்பு எழுத்தாளர்கள் முனைந்துள்ளார்கள். குழந்தை உருவாக்கலில் பெற்றோரினதும். பெரியோரினதும் பங்கினை எடுத்துக்கூறி உடல், உளம், ஆன்மீகம் ஆகிய பிரிவுகளில் சமமான வளர்ச்சி குழந்தை உருவாக்கலில் இன்றியமையாதது என்கின்றார் M.S. குறாஸ். அசையாத சிலைக்கும் சித்திரத்துக்கும் கூட வடித்தவன் பெயரோ, வரைந்தவன் பெயரோ இருக்கும். ஆனால் அந்த மாலதியின் குழந்தைக்கு தகப்பன் இல்லையா? உணர்ச்சி மயமான முறையில் “நாம காணிக்கை” தருகின்றார் மிருசுவில் கந்தசாமி அவர்கள். மனித வாழ்க்கையில் தொடரும் உறவுகளைச் சிதையவிடாது வாழ்க்கை வாழ்வதற்கே எனத்தாமும் வாழ்ந்து பிறரையும் வாழவைக்கும் பாங்குடையோராக வளர்ந்தவர்கள் வாழ்வது குழந்தைப் பருவத்தில் கற்ற சிறப்புப் பயிற்சியினாலேயாகும் என்று கூறி குழந்தைப்பருவ வளர்ச்சிப் படிமுறைகளை தெளிவுபடுத்துகின்றார் செல்வி. சாந்தலட்சுமி. நாம் என்றுமே குழந்தை உள்ளம் கொண்டோராய் வாழ வேண்டும் என்று அறை கூவல் விடுத்து நமது குழந்தை உள்ளத்தை கவிதை மூலம் வெளிப்படுத்துகின்றார் யாழ் வளர்மதி.

இவ்விதமாக இன்னும் பலர், குழந்தை உருவாக்கலில் ஏனையோரது ஆக்கபூர்வமான பங்களிப்பினை இவ்விதழில் எடுத்துரைக்கின்றார்கள்.

அனைவர்க்கும் நன்றிகளும் நல்வாழ்த்துக்களும்.

— ஆசிரியர்

குழந்தை உருவாக்கலும் பயிற்சி முறைகளும்

M. S. குறாஸ்

உடல், உளம், ஆன்மா ஆகிய மூன்று அம்சங்கள் குழந்தை ஒன்றிடம் அதன் பிறப்பிலிருந்தே காணப்படுகின்றன. பெற்றோரின் இறந்த கால வாழ்க்கை, அனுபவம், எதிர்கால எதிர்பார்ப்பு, நிகழ்காலத்தில் அவர்களின் குடும்ப பொருளாதார நிலை, அரசியல், மதம், மொழி, இனம், கலாச்சாரம், பண்பாடு, சூழல், சமுதாய சம்பிரதாய முறை பழக்க வழக்கங்கள் ஆகியவற்றின் தாக்கங்களுக்கு உட்பட்டே குழந்தை ஒன்று உடல், உள, ஆன்ம வளர்ச்சியடைகின்றது. இம் மூன்று துறை வளர்ச்சியும் சம வளர்ச்சியாய் இருக்கும் போதே குழந்தை ஒன்று நிறை வளர்ச்சியடைகின்றது. ஆனால் இக்கட்டுரையில் உளவளர்ச்சியின் கீழ் பேச்சு, உணர்வு, விளங்கிக் கொள்ளுதல், ஒழுக்கநெறி ஆகியன சார்பான குழந்தை வளர்ச்சி பற்றி மட்டுமே விபரிக்கப்படுகிறது.

1. தொடர்புகளின் தொடக்கம்:-

குழந்தை ஒன்று பிறந்ததும் எவ்வாறு மூச்சு எடுப்பது என்பதை அழுவதன் மூலம் கற்றுக் கொள்கிறது. நாளடைவில் இவ்வழிகையை ஓர் மொழியாக தன்னைத் தனது தேவைகளை வெளிப்படுத்த பயன் படுத்துகிறது. கோபம், பயம், நோவு, பசி போன்றவற்றை அழுவதன் மூலம் பிறருக்கு வெளிப்படுத்துகிறது. குழந்தை அழும்போது தாய் வருவதை அவதானித்ததும் நாளடைவில் தாய் வேண்டிய போதெல்லாம் அழத் தொடங்குகிறது. பின்னர் சில உயிர் எழுத்து ஒலிகளை உச்சரிக்கவும் சில சொற்களை உச்சரிக்கவும் தொடங்கி மழலை மொழியில் பேசி பிறருடன் தனது தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்து கொள்கிறது. இவ்வாறு பேசும்போது குழந்தை சில சொற்களை உச்சரிக்க முடியாது திணறுவதுண்டு. அச் சந்தர்ப்பத்தில் பெற்றோர் அல்லது உடன் பிறப்புக்கள் சிரித்து பரிகாசம் செய்வார்களாயின் குழந்தை மீண்டும் முயற்சிக்காது விட்டு விடுகிறது. இதனால் பேசச் சிரமப்படுகிறது. பாடசாலைக்குச் செல்லும் நாட்களில் குழந்தையின் கல்விக்கு இது இடையூறாய் மட்டுமல்லாது பிறர் தன்னைப் பரிகாசம் செய்வார்கள் என எண்ணி ஒதுங்கி விடுவதால் அதன் தலைமைத்துவம் பாதிப்படைகின்றது.

2. உணர்வுகளின் உருவாக்கம்:-

குழந்தை தன்னைப் பிறர் அதிகம் தூக்குவதை, அரவணைப் பதை விரும்புகிறது. பிறர் தூக்காமல், தொடாமல் இருந்தால் குழந்தை தன்னைப் பிறர் விரும்பவில்லை எனவும், தான் ஒரு வேண்டாக் குழந்தை எனவும், அதன் பிஞ்சு மனதில் பதிந்து விடும் என உளவிய லாளர் கூறுகின்றனர். இதன் விளைவு அக்குழந்தையை பிற்காலத்தில் ஒரு பழிவாங்கும் போக்குடையதாக வாழத் தூண்டுகிறது. குழந்தை குறைந்தது முதல் ஒரு வயதுவரை என்கிலும் தாயின் அரவணைப் பில் இருத்தல் அவசியம். எதையும் கண்டுபிடிக்க வேண்டும் என்ற ஆசை குழந்தையை அதிக கேள்விகள் கேட்கத் தூண்டுகிறது. அக் கேள்விகளுக்குக் கிடைக்கும் பதில்கள் அனைத்தும் உண்மை என நம்புகிறது. எனவே குழந்தை கேட்கும் கேள்விகளுக்கு அது விளங்கக் கூடிய விதத்தில் உண்மை விளக்கம் கொடுக்க வேண்டும்.

குழந்தை முதல் ஒரு வயது வரையில் பொதுவாக இருள், அன்னியர், மிருகங்களைக் கண்டு பயப்படுகின்றது. இப் பருவத்தில் இவ்வாறான பயத்திலிருந்து தப்பித்துக்கொள்ள அழுதல், அவ்விடத்தை விட்டு ஓட முயற்சித்தல் போன்ற செயற்பாட்டினை உடையதாய் இருக்கும். நாளடைவில் இப்பயம் குறைவடைந்து 'சமூக பயம்' (Social fear) எனும் புதிய ஓர் பயம் ஏற்படுகின்றது பாடசாலைக்குச் செல்லத் தொடங்கியதும் இப்பயம் அதிகரிக்கின்றது. பிறர் தன்னை, தான் சொல்வதை ஏற்றுக்கொள்வார்களா? இல்லையா என்ற பயம். இது கற்பனைப் பயம். (Imaginative fear) என அழைக்கப்படும். இது கடந்த கால அனுபவத்தினால் ஏற்படுகிறது. குழந்தை தன்னைப் பின்வரும் 3 வழி முறைகளில் ஏதாவதொன்றைக் கையாண்டு தடுத்துக் கொள்கிறது: மறுத்தல் (Denial) அடி மனதில் அழுக்குதல் (Depress) பிறர் மீது சாட்டுதல் (Protection)

I) மறுத்தல்:-

அறிமுகமாகாதோர் முன்னிலையில் குழந்தை தனது ஆற்றல் களைக் காண்பிக்க வெட்கப்படுகிறது. இதன் காரணம் அக்குழந்தையின் சமூகப்பயம் எனலாம். இச் சமூகப்பயத்திற்கு அடிப்படைக் காரணம் அக் குழந்தைக்கு பெற்றோர் கொடுத்த பயிற்சியின் விளைவு என்றே கூற வேண்டும். அதாவது குழந்தைக்கு அதிக கட்டுப்பாடும் சுதந்திரமாகச் செயற்பட தகுந்த சந்தர்ப்பம் வழங்கப்படாமையுமே என்றுதான் கூற வேண்டும்.

II) அடி மனதில் அழுக்கி விடுதல்:-

குழந்தை தனது பயத்தினை பிறருக்கு வெளிப்படுத்தாத போதிலும் எப்போதும் அதன் அடி மனதில் இப்பயம் இருப்பதால் அப்பயத்தை ஏற்படுத்தக் கூடிய சூழ்நிலையைத் தவிர்த்துக் கொள்ள முயற்சிக்கிறது.

III) பிறர் மீது சாட்டுதல்:-

குழந்தை ஒன்று, தவறினைச் செய்ததும் தனக்குத் தண்டனை கிடைக்கப் போகிறது என உணர்ந்து அத் தவறினைத் தான் செய்யவில்லை எனக்கூறி பிறர்மீது சுமத்திவிட முயற்சிக்கிறது. இவ்வாறு அப் பயத்திலிருந்து விடுபடுகிறது. இம் 3 முறைகளாலும் குழந்தை ஒன்று தன்னை பாதுகாக்கும் 'தற்பாதுகாப்பு இயக்கம்' (Defending mechanism) ஒன்றைப் பயில்கிறது.

3. விளங்கிக்கொள்ளாதலின் விரிவாக்கம்:-

முதல் 6 மாதம் வரை குழந்தையால் பொருட்களைத் தெளிவாகப் பார்க்க முடிவதில்லை. படிப்படியாக கண்ணின் தசை நார்களை கட்டுப்படுத்தக் கற்றுக்கொண்டு பொருட்களைத் தெளிவாக பார்க்க முடியும் போதுதான் குழந்தை அதிகம் புன்னகை பூக்கிறது. எனவே 6 மாதத்தின் பின்னரே ஒரு குழந்தை தன் தாயின், தன்னை அதிகம் அன்பு செய்பவர்களின் முகத்தை அடையாளம் கண்டு கொள்கிறது. அத்துடன் முகம், குரல் போன்றவற்றின் மாற்றங்களை அவதானித்து சில சொற்களின் பொருளைப் புரிந்து கொள்கிறது. நாளடைவில் இருள், ஒளி, தூரம், நேரம், நிறம் என்பன பற்றி ஓரளவு அறிவைப் பெற்றுக் கொள்கிறது.

திரும்பத் திரும்பச் செய்யும் செயல்கள், விரும்பும் பொருட்கள், ஒத்த கூற்றுக்கள் போன்றன குழந்தை ஒன்றின் நினைவில் இருக்கும். (உ+ம்) 'நீ ஒரு குழப்படிப் பையன்' என்று பெற்றோர் அடிக்கடி கூறினால் குழந்தை தான் குழப்படிப் பையன் என்றே நினைத்துக் கொள்கிறது. இதனால் அக் குழந்தை செய்த தீயசெயல்களை அதன் மனதில் நிற்கிறது. தான் செய்த நல்ல செயல்களை மறந்து விடுகிறது. இது 'தேர்வுச் செவிடு' (Selective deaf) எனப்படும்.

குழந்தையின் சிந்தனை ஒழுங்கற்றதாக (Pre - Social) வும். சில சிறிய பிரச்சனைகளை தீர்த்துக் கொள்ளக்கூடிய அறிவை உடையதாகவும் இருக்கும். உ+ம்: கதவை எப்படித் திறப்பது, குமிழ்

எட்டாது எனத் தெரிந்ததும், கதிரையை இழுத்து வைத்துவிட்டு அதில் ஏறி குமிழைத் திருப்பி கதவைத் திறக்கக்கூடிய அறிவைப் பெற்றுவிடுகிறது. அத்துடன் குழந்தையிடம் பொதுவாக உருவ எண்ணமும் (Picture memory) காணப்படுகிறது.

4. நெறிப்பாங்கான வளர்ச்சி

குடும்பத்தில் பயிற்றுவிக்கும் கட்டுப்பாடு, ஒழுக்க முறைகள் ஆகியன குழந்தை எவ்வாறு பிறருடன் பழகப்போகிறது என்பதை நிர்ணயிக்கிறது. 3 வகையான பயிற்றுவித்தல் முறைகள் நடைமுறையில் உள. அதிக கட்டுப்பாடு, அதிக சுதந்திரம், ஜனநாயக முறை என்பனவே அந்த முறைகளாகும்.

1. அதிக கட்டுப்பாடு

சில பெற்றோர் குழந்தைக்கு அதிக கட்டுப்பாடுகளை விதிப்பதுண்டு. குழந்தை செய்யும் சில தவறான செயலுக்கு அதிக தண்டனை வழங்குவர். இவ்வாறு வளர்க்கப்படும் குழந்தை கட்டுப்பாட்டை வெறுக்கும். பெரியவர்களைக் கண்டால் தூர விலகிக் கொள்ளும், அவர்களுடன் கதைப்பதைக் குறைத்துக் கொள்ளும். தந்தை அதிக கண்டிப்பும் கட்டுப்பாடும் உடைய வராய் இருந்தால் தந்தை என்றால் கண்டிப்பானவர் என எண்ணிக் கொள்கிறது. பாடசாலையில் ஆசிரியரைத் தன் தந்தையுடன் ஒப்பிட்டு ஆசிரியரையும் கண்டிப்புள்ளவர் என எண்ணுகிறது. இவ்வாறான குழந்தை தன் உடன் சிநேகிதருடன் மிகவும் கண்டிப்பாக இருக்க முயற்சிப்பது மட்டுமல்லாமல் அதிகாரத்தில் இருப்பவர்கள் மீது பிழைபிடிக்கும் மனப்பான்மையுடன் எதிலும் திருப்தியற்ற நிலையில் தன் மன வெறுப்பை அவர்கள் மீது காட்டுகிறது.

2 அதிக சுதந்திரம்

மேற்குறிப்பிட்டதற்கு எதிர்மாறான முறையில் பயிற்சியளித்தல். இங்கு குழந்தை பிழை விட்டுத் திருந்தட்டும் எனும் தாராள மனப்பான்மை காணப்படுகிறது. இதன் விளைவு குழந்தை மிகவும் முரட்டுத்தன்மையும் யாருக்கும் அமையாமல் யாரையும் மதியாமல் வாழத் தொடங்கும். இவ்வாறு வளர்க்கப்படும் குழந்தை சமுதாயத்திற்கு எவ்வளவோ பிரச்சனைகளை உருவாக்கும்.

3. ஜனநாயகம்

மேற்குறிப்பிட்ட இரண்டு பயிற்சிகளையும் கலந்து சமநிலையில் இருக்க பயிற்றப்படும் ஒரு பயிற்சி முறையே ஜனநாயகம் எனலாம். இது குழந்தை ஒன்று ஒரு செயலைச் செய்யும்போது அச்செயல் நல்லதாயின் உற்சாகமளித்து மீண்டும் அவ்வாறான செயல்களைச் செய்யும்படி தூண்டுதல் மட்டுமல்லாமல் தவறு அல்லது தகாததைச் செய்யும்போது அளவுடன் தண்டித்து வளர்ப்பதைக் குறிக்கும்.

குழந்தை முரணான செயலைச் செய்யும்போது கடும் தண்டனை வழங்காது முகத்தில் ஒருவித கடுமை அல்லது இவ்வாறான செயலை மீண்டும் செய்தால் தூக்கமாட்டேன் எனக் கூறுதல் போன்ற சிறு தண்டனை மூலம் செய்யத்தகாததைத் தடுக்க வேண்டும். இவ்வாறே குழந்தை ஒன்றிற்கு சமுதாய விதிகள், கட்டுப்பாடுகள், ஒழுக்கங்கள் பற்றி விளக்க வேண்டும். மேலும் சாதி, மொழி, சமுதாய ஏற்றத்தாழ்வு, சமயம் ஆகியவை பற்றி பெற்றோர் கொண்டுள்ள அபிப்பிராயங்கள் (Prejudice) குழந்தைக்கு ஊட்டப்படுகின்றது. இவ்வாறு குழந்தை ஒன்றிற்கு பயிற்சி அளிக்கும்போது சில சமயங்களில் அக்குழந்தை இப்பயிற்சியினை மறந்து விடுகிறது. அதனால் சில செயல்களை மாறுதலாகச் செய்கிறது. இன்னும் சில வேளைகளில் பயிற்சியைத் தவறுதலாக மாறிப் புரிந்து கொள்கிறது. மேலும், பிறர் கவனத்தை ஈர்ப்பதற்காக தெரிந்து கொண்டும் தவறு செய்தல் அல்லது தண்டனை இன்றி எவ்வளவுக்கு தவறு செய்யலாம் போன்ற குறுக்குவழிகளை அக் குழந்தை நாடுகின்றது.

குழந்தை ஒன்றின் மனச்சாட்சி (conscience) பெற்றோரின் பயிற்சியில் இருந்தே பெறப்படுகிறது. எனவே குழந்தைக்குப் பெற்றோர் கொடுக்கும் பயிற்சிக்கேற்ப குழந்தையின் மனச்சாட்சி அமைகிறது. பெற்றோரின் தவறான பயிற்சியினால் தவறான மனச்சாட்சியைக் குழந்தை பெற வாய்ப்புண்டு. இப்பயிற்சியின் தாக்கமாக சிலரிடம் வளர்ந்த பின்பும் குற்ற உணர்வு (guilt feeling) இருக்கச் செய்கிறது.

எனவே. குழந்தை உருவாக்கல் ஒழுங்கான முறையில் நிறைவு செய்யப்படுதல் புதிய சமுதாயத்தைப் படைப்பதின் ஆரம்பக் கட்டமாக அமைகின்றது. பண்பட்ட குழந்தையின் மனத்தைப் பழுதுபடாமல் பாதுகாப்பதே பெற்றோரினதும் பெரியோரினதும் பெரும் கடமையாகும்.

குழந்தையும்

சமூக உறவுகளும்

ஜே. எஸ். ஜீவனதாஸ்

யாழ். பல்கலைக்கழகம்

20ம் நூற்றாண்டின் தலைசிறந்த உளவியலாளரான பிராய்ட் என்பவர் “குழந்தை எப்போதும் இன்பத்தின் உச்சக்கட்டத்தை (pleasure satisfaction) அடையவே முயற்சிக்கிறது; இந்த இன்பக்கட்டம் அவர்களது வாழ்க்கையில் சரிவர நிறைவேற்றப்படாவிட்டால் பெரியோர் ஆகும் போது அவர்கள் கொடுமையும் காட்டுமிராண்டித்தனமும் கொண்டவர்களாக இருப்பார்கள்” என்று கூறுகின்றார். ஏனெனில் சிறுவயதில் பெற்ற உறவுகள், உளப்போக்குகள் நனவிலி உளப்பகுதியில் (ஆழ்மனம்) தங்கியிருந்து பெரியவனாகும் போது புறம் தோன்றுவதுண்டு. இதனால் தான் என்னவோ நேரு “குழந்தையும் மலரும் மென்மையானவை மென்மையாக கையாள வேண்டும்” என்று கூறுகிறார்.

குழந்தைகள் வளரும் போது அவர்களுக்கான பிரச்சனைகள் தீர்க்கப்படுவதில்லை இதற்கு பல விதமான காரணங்களை சுட்டிக்காட்டலாம். மனிதன் தவறுவிடும் இயல்பினன். அந்த ரீதியில் குழந்தைகளுக்கும் தவறு விடும்

இயல்பு உண்டு. அப்படி தவறான செய்கைகளில் ஈடுபடும் போது அதை நோக்கும் பெற்றோர் (ஆசிரியரும் கூட) தங்களை மையமாகக் கொண்டு தங்களது அற ஒழுக்கங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு உற்று நோக்க முயற்சிக்கின்றனர். இந்த ரீதியில் அவர்களை கண்டிக்கவும் முயற்சிக்கின்றனர். இப்படி செயற்படும் போது அவர்கள் கட்டுக்கடங்காமல் முரட்டுத்தனமாக மாற வாய்ப்புண்டு.

குழந்தையின் உள ரீதியாக எழுப்பப்படும் செயற்பாட்டினை பூர்த்தி செய்யப்படாமல் விடப்படுவதை இரண்டாவது பிரச்சினையாக கொள்ளலாம். குழந்தைகளில் விரைவில் வளரும் தன்மைகள் அதிகமாக காணப்படுகின்றது. அந்த வளரும் தன்மைக்கேற்ப அல்லது அதைப்போலவே உயர்நிலை அடையும் அறிவும். இயற்கைக்கு தக்கவாறு விரியும் உள்ளமும் உண்டு. இந்த உளத்தின் எண்ணங்கள் விருத்தியடையவும் அதனது உணர்ச்சிகளை திருப்திப்படுத்தவும் போதிய சூழ்நிலை கொடுக்கப்பட வேண்டும். ஏனெனில் பாலிய வயதுப் பண்

கோடுகள் கல்லில் கீறிய கோடுகள் போல அழுத்தமாக மனதில் பதிந்துவிடுகின்றன. இவ்வாறு உணர்வுகளை பூரணப்படுத்திக் கொள்ளாத சூழ்நிலை காணப்படின் அவர்கள் தங்கள் பாதைகளை தீய வழியில் அமைத்திட வாய்ப்புண்டு.

குழந்தையின் வளர்ச்சியில் அதிக பங்கு பெற்றோரையே சாரும். என்னரீதியில் பெற்றோர் தங்கள் குழந்தைகளை கவனிக்கின்றார்கள் என்பது ஆராயப்பட வேண்டிய ஒரு விடயமாகும். அதாவது பெற்றோர்கள் சந்தோஷமாக இருக்கும்போது குழந்தைகளைச் சந்தோஷமாகவும், தாங்கள் கோபமாக இருக்கும்போது குழந்தைகளைப் புறக்கணித்தும் செயல்படல் தவறான காரியமாகும். இங்கு பெற்றோர்கள் தங்கள் மனப்போக்கையும் செயற்பாடுகளையும் வைத்து குழந்தைகளை வழிநடத்த முயற்சிப்பின்றனர். சந்தர்ப்பத்துக்கு ஏற்றவாறு அமையும் பெற்றோரின் இப்போக்கு குழந்தையின் வளர்ச்சிக்கு உகந்ததல்ல. அதாவது குழந்தைக்கு ஏற்படும் சிக்கல்களுக்கு பெரியோரின் ஒத்துழைப்பின்மையும் அவர்களுக்கு உளரீதியான தாக்கத்தை ஏற்படுத்தும்.

இந்த வகையான காரணங்களைக்கொண்டு பார்க்கும் போது குழந்தைக்கும் சமூகத்திற்கும் உள்ள உறவு எம்மால் உற்றுநோக்கப்பட வேண்டும். இந்த உறவு சரியாக தெளிவுபடுத்தப்பட வேண்டும், ஏனெனில் காண்டோர் என்ற பெரியவர் கூறியது

“சிறு பருவத்து நினைவுகளாகிய இனிய கனவுகள் எக்காலத்தும் முடிவுபெறுவதில்லை” என்பது ஏற்றுக் கொள்ளத்தக்கது. அவர்களின் இந்த இனிய நினைவுகளின் அடிப்படையிலேயே வாழ்க்கையின் தரமும் தாற்பரியமும் அமைக்கப்படுகின்றது.

இந்த வழியில் அவர்களின் பிரச்சனைகளை முதலில் அணுகுதல் வேண்டும் அதாவது குழந்தைக்கு எழும் பிரச்சனைகளை தன்னம்பிக்கையுடன் ஆராய்ந்து அதற்கேற்ப சமூக உறவுகளை இன்பமயமாக்கும் வழியில் அவர்களை பயிற்றுவிக்க வேண்டும். சுறுசுறுப்பானதும் சுதந்திர இயல்பும் கொண்ட குழந்தைகளை அதற்கேற்ப விட்டுபிடிக்க வேண்டும். குழந்தைகளை தண்டிக்க எத்தனிக்கும் போது தண்டனையால் என்ன விளைவுகள் (நன்மைகள்) ஏற்படுகின்றன என்பதனை புரியவைத்த பின்பேதண்டனையை அளித்தல் வேண்டும். அதாவது குழந்தை நம்மிடத்தில் ஒத்துழைத்தல் இன்றியமையாதது என்றும், கீழ்ப்படிதல் என்பது ஒத்துழைத்தலே என்றும், இதன் மூலம் சமுதாய ஒற்றுமை உண்டாகும் என்றும் குழந்தை தெளிவாக அறிதல் வேண்டும், இப்படி செயல்படும் போது குழந்தை அதிகாரத்துக்கு அஞ்சிக் கீழ்ப்படிதலுக்கு பதிலாக, கீழ்ப்படிதல் நல்ல செயல் என்று உணர்ந்து தானே விரும்பிக் கைக்கொண்டு நடக்கும். இதற்கு மாறாக தண்டிக்க விழையும் போது பயம்,

திருட்டு, பொய் போன்ற எண்ணங்களால் சூழப்பட்டு முரட்டுத்தனத்தையும் கொடுமையையும் கையாளும்.

இங்கு குழந்தையை தண்டிப்பது அல்லது தண்டியாமல் விடுவது என்பதனை தீர்மானிப்பது கடினமான காரியம். ஆகவே குழந்தைகளை எந்தெந்த செயல்களுக்கு கண்டிப்பது என்று நோக்காது குழந்தைகள் தவறான காரியங்களில் ஈடுபடும் போது அவர்களின் எண்ணங்களின் திசையை மாற்றுவது சாலச்சிறந்தது. மேலும் அவர்களின் சுகத்துக்கங்களில் பங்குகொள்ளவேண்டும். அவர்களை குறைகூறுதுபுகழவேண்டும். தோல்வியை சுட்டிக்காட்டாது அவர்கள் பெற்ற வெற்றியையே சுட்டுதல் வேண்டும். அத்துடன் எந்த சந்

தடியிலும் குழந்தையை மறக்கக் கூடாது. இறுதியாக அக்குந்தை நம் இதயத்தில் நுழைந்து சதா எம் ஆசிகளை பெற்றுக்கொண்டே இருக்க வேண்டும். ஏனெனில், நமது இறந்தகாலத்தை நினைவூட்டுபவர்களும் எதிர்காலத்தை நிர்ணயிக்க உதவுபவர்களும் அவர்களே.

நாம் குழந்தைகளைப் பார்க்கும் ஒவ்வொரு நிமிடமும் அவற்றின் செய்கைகளினால் கவரப்பட்டு அதன் மூலம் எம் சிந்தனைகளை எமது குழந்தைப் பருவத்தையும் அதனூடாக எமது எதிர்கால வாழ்க்கையின் அமைப்புக்களையும் நோக்கிச் செல்ல இடமுண்டு, இதனால் தான் இந்த இரண்டுகாலங்களையும் வாழ்க்கையில் இணைத்துப்பார்க்கும் சக்திகளில் ஒன்றாக குழந்தைகளை கருதலாம்.

ஒரு குழந்தை முதலில் தன் பெற்றோராலும், அவன் வீட்டை விட்டு வெளியே உலாவத்தொடங்கியதும் வீட்டுச் சுற்றத்தவராலும், இன்னும் கொஞ்சம் தூரப் போக அந்தச் சமுதாயத்தாலும் அவன் உருவாக்கப்படுகிறான் என்பது பொதுவான கருத்து. ஆனால், அவன் உண்மையாக எப்போ உருவாக்கப்பட ஆரம்பிக்கின்றான் என்றால், அவன் கர்ப்பம் தரித்த கணத்திலிருந்து ஐந்து வயதிற்குள் அவன் யார்? எப்படிப்பட்டவன்? எப்படி வாழப்போகிறான் என்பதெல்லாம் நிர்ணயிக்கப்பட்டு விடுகின்றன.

எஸ். மேரி யோசப்
இளவாலை

நாம காணிக்கை

மிருசுவில் — கந்தசாமி

வாழ்க்கையில் மேடும், பள்ளமும் விதிவசம், இல்லை, சந்தர்ப்பவசம், இல்லை, விதிதான் சந்தர்ப்பத்தைக் கொண்டு வருகிறது. இல்லை, சந்தர்ப்பந்தான் ... .. உஸ் ... .. விவாதம் வேண்டாம். இரண்டும் ஒன்றுதான் என்று ஏற்றுக் கொண்டாலும், இரண்டுமே உண்மைக்கும், உயர்வான தவத்திற்கும் மதிப்பளிப்பவை என்னும் கூற்றையும் ஏற்றுக் கொண்டால் ... .. கதையைத் தொடங்குகின்றேன், சரி--

அந்தக் குடிசையில் தான் மாலதியும், அவளுடைய தாயாரும் இருக்கின்றார்கள். எஸ்டேட் முதலாளி சந்திரன்குடிசைக்குள் வருகின்றான். “வாங்க ஐயா” மாலதி வரவேற்கின்றாள். “என்ன மாலதி எல்லோரையும் போல நீயும் எட்டத்திலை வைத்து ஐயா என்று கூப்பிடுறியே!” “உங்களுக்கு ஆட்சேபனை இல்லை யெண்டால் அத்தான் என்றே கூப்பிடுகிறேன் ஆனால்? “என்ன ஆனால்?”

“அத்தான் குடிசையில் இருந்து கோவிலுக்கும் போயிருக்கிறேன் ஆனால் நீங்க இங்க வரும் போ தெல்லாம் கோவில் தெய்வமே

குடிசைக்கு வருமாப் போன்ற ஒரு பிரமையோ, பயமோ சொல்லத் தெரியவில்லை.

“மாலதி, ஏன் இப்படியெல்லாம் பேசி அன்னியனாக்கின்றாய், கோவிலிலே மலர் தெய்வத்தின் காலடியில் தான் இருக்கும். ஆனால் இந்த மலரை என் மடியிலேயே என்றோ வைத்து விட்டேன். அதை யாராலும் எடுக்க முடியாது. இந்தக்குடிசை கோபுரமாக மாறவேண்டும் என்பதே என் ஆசை.”

“அத்தான்! அந்தரங்கம் அரங்கத்துக்கு வருமுன்னே மூன்று முடிச்சு போட்டிடுங்க. ஏனென்றால்...தெரியும்தானே” “எனக்கென்ன தெரியும்!”

“தெரியாதா? என்னங்க !” “என்னதான் சொல்லேன் மாலதி “நீங்க ..... நீங்க ..... ம் நீங்க ஆமர் அதுதான்.”

“எது மாலதி? புதிர் போடுறியே!” நீங்க அப்பாவாகப் போறீங்கள்.”

“ஓ, வெறிகுட், அப்படினா வெகுசீக்கரம் என் மாலதி கழுத்

திலே மூன்று முடிச்சுப் போட்டால் போச்சு அவ்வளவுதானே?"

காலம் தன் சக்கரத்தை வேகமாகச் சுற்றியது. அன்று போன சந்திரன் ஒன்பது மாதமாகியும் வரவேயில்லை. மாலதியின் தாயாரும் ஆவியாகி விட்டாள். பாவம் மாலதி அழுதாள், அரற்றினாள், புலம்பினாள், ஓடினாள் அந்தக் கோபுர வாசலுக்கு. குடிபோதையில் இருந்த சந்திரன் வெளியே வந்தான். கத்தினாள் கதறினாள், கையேந்தி வாழ்க்கைப் பிச்சையென்று கேட்டாள். நீண்ட நேரம் அலட்சிய மெளனமாக நின்று அந்தக் கல் நெஞ்சு பேசியது .....

கல்யாணத்துக்கு முன்பு தாய் மையடைந்தால் என்ன அர்த்தம்! அவள் விலை மகள், கல்யாணத்துக்குப் பின்பு தாய்மையடைந்தால் அவள் வீட்டுக்கு மனைவி, முன்னவள் விளக்கணைப்பவள், பின்னவள் விளக்கேற்றுபவள், துடைப்பத்தை தேவை முடிந்தால் வெளியிலேதான் வைப்போம், யாராவது வீட்டுக்குள்ளே மெத்தைக் கட்டிலிலே வைப்பாங்களா? அதிலும் நான் பெரியவன், அந்தஸ்திலே உள்ளவன், உன் வீட்டுத்திண்ணையிலே என் காலடி பட்டதே பாக்கியமாகக் கருதியிருக்க வேணும், அதை விட்டு உரிமை கோர வந்திட்டியா? பொதுக்கிணற்று வாளியென்றால் எல்லாரும் கையைப் போடுவாங்கள். நான்மட்டும் என்ன, விதிவிலக்கா? இந்தச் சுற்றூடலிலே

என் கைபட்ட கனகாம்பரங்கள் மாத்திரமல்ல, மொட்டவிழ்க்கும் முல்லைகள் கூட எவருமே கதை கேட்கவில்லை, நீ வெறும் காட்டுமல்லி, சந்தனமரம் முட்டியது குற்றம் என்று வாறியா?

என்னடி! கதை அளக்கிறாய். சட்டம் என்னை ஒன்றும் பண்ண முடியாது, நீ பத்தினியாக விருந்தால் சாபம் போடு பத்தி எரிகிறா பார்ப்பம். இல்லாவிட்டால் பெத்து வீதியிலே போடு. உன் பிள்ளை ஞானசம்பந்தனாக இருந்தால் பார்வதியே வந்து பால் கொடுப்பாள். குழந்தையாரைக் கண்டாலும் மாமா என்று தான் கூப்பிடும். அந்த நேரத்தில் அவங்களும் செல்லக் கண்ணு என்று கூறி கன்னத்தில் முத்தம் கொடுப்பார்கள். காலப் போக்கில் நிசமாகவே அவர்கள் அந்தக் குழந்தைக்கு மாமாவாகி விடுகிறார்களா? அந்த மாதிரித் தான் விலைமகளும். போறவங்க எல்லாரையும் அத்தான் என்கிறாள். எல்லோரும் அத்தானாகி விட முடியுமா? நீ மட்டும் என்ன குலமகளா? என்னையும் அத்தான் என்றாய். ஆனால் இனிமேல் முறைப்படி ஐயா என்றே கூப்பிடணும். நானும் பேசினேன், கண்ணே நீதான் என் மாளிகைக்குச் சொந்தக் காரியென்று. அது போதையில் பேசியது, பணக்கார வாலிபனின் பொழுதுபோக்கு மது, மாது இவையெல்லாம் என் போன்ற பெரியவர்களுக்கு குடியானவன் கொடுக்கிற சாதாரண லஞ்சம், தேவை முடிஞ்சால் இட

த்தைக் காலிபண்ணிட வேண்டும் புரியுதா? அத்தான் கல்யாணம் எப்போ? நீங்க இல்லாமல் ஒரு கணமும் என்னால் இருக்கமுடியாது. நீங்க தான் எனக்குத் தெய்வம் என்றெல்லாம் பேசினாய் நானும் ரசித்தேன். ஆனால் நீ மட்டுமல்ல, எத்தனையோ மூடி நிற்கும் குழுத மலர்கள் மடியிலேயே கிடந்து இதே வார்த்தைகளைக் கேட்டேன். எவருமே உரிமை கோரவில்லை. நீ! நான் எதுவோ இமாலயத்தவறு செய்தவன் மாதிரிப் பேசறியே! என்னடி பத்தினி, இன்னொரு அத்தானை தேடமாட்டியா?

நீ என்னடி, பாரதப் போரிலே வந்த பாஞ்சாலியா? அப்படியெண்டால் சொல்லு, நான் துகிலுரிஞ்சே காட்டுறன். நீ கண்ணா என்று கதறி அழு அந்தக் கண்ணன் வந்து காப்பாற்று வானா பார்ப்பம். ஏண்டி கௌரிமான்! என்ன துணிச்சலடி உனக்கு! கண்ணீர் விடுறியா? பணம் வேண்டு மெண்டால் சொல்லு, பாசாங்கு செய்யாதே. நீ நம்ம தோட்டத்திலே குடிசையிலே இருந்த நாய், நான் கோபுரத்து மணி, என் நாதத்தை கேட்கவே எத்தனையோ சிட்டுக்கள் சிறகடிக்கும், நீ என்னைப்பார்த்து குரைக்கிறியா? குடிகேடி!

நான் பெரியவன், படிச்சவன், பணக்காரன் என்பதைக் கொஞ்சம் கூட சிந்திக்காமல் என்கிட்டே வந்து உரிமை கேட்குமளவுக்கு உனக்கு என்ன யோக்கியதையடி?

ம்..... பாசாங்குக் காரிக்குப் பதிவிரதை வேசம். பேரடி! இனிமேல் இந்தப் பக்கம் வந்தால் என்ன நடக்கும் என்பதை நீயே தெரிஞ்சு கொள்வாய்.''

மாடிப்படியருகே நின்ற மாலதி சிவந்த கண்குளமாக, நா துடி துடிக்க இடிவிழுந்த பேரதிர்ச்சியோடு ஏமாற்றப்பட்ட விரக்தியோடு தெய்வமே என்று உரக்கக்கத்தி நிமிர்ந்து படிமேல் நின்ற சந்திரனிடம் சில வார்த்தைகள் மட்டும் பேசினாள்.

“ஐயா, நன்றி ஐயா, பணக்காரனுக்கு அஜீரணம் இருப்பது உண்மை. ஆனால் உங்களுக்கு இருந்தது எனக்குத் தெரியாமல் போய்விட்டது. பட்டுச்சேலை கை துடைக்காது என்று தெரிந்தும் பகுத்தறியத் தவறிவிட்டன்! பக்குவமாய் வளர்ந்த எனக்கு உண்மை எது, போலி எது என்று தெரியாமல் போய்விட்டது. பெற்றவள் புகட்டியபோதும் தட்டிக்கழித்தது என் தப்புதான் ஐயா, என் அறியாமைக்கு ஆண்டவனைப் பிரார்த்திக்கின்றேன். ஆனால் ஒன்று மட்டும் உண்மை. நான் பத்தினி தான், பதிவிரதைதான், பத்தரை மாற்றுத் தங்கந்தான், என்பது நான் நம்பியவனுக்குத் தெரியும், அந்த ஆண்டவனுக்கு மட்டும் நீங்கள் பணத்தால் அப்பீல் பண்ணமுடியாது, அவன் என்றோ தீர்ப்பு வழங்குவான், தேவர் குலப் பெண்கண்ணகியின் சாபம் நீங்கள் படிச்சுத் தெரிந்தது. இது பூவுலகப் பெண் மால

தியின் சாபம் அனுபவிச்சே
தெரிஞ்சு கொள்ளுங்கோ ஐயா,

நளினமாக உரக்கச் சிரித்த
சந்திரன் “சரிதான் போடி”
என்று கூறிவிட்டு மாடியில் ஏறிக்
கொண்டான். வேதனையைச்
சுமந்த மாலதிக்குப் பிரசவவிடுதி
யில் மீண்டும் ஒரு சோதனை.
குழந்தை பிறந்து மூன்றாம் நாள்
விடுதியில் இருந்து, அவள் வெளி
யேற வேண்டிய நாள், டாக்டர்
ரின் பதிவு ஆரம்பமாகிறது.
“உங்க பெயர்” “மாலதி”

குழந்தைக்கு என்ன பெயர்
வைக்க விரும்புகிறீர்கள்” “கதிர
வன்” குழந்தையின் தகப்பன்
பெயர் ...?” என்ன சிஸ்டர்
தகப்பன் பெயரைக் கேட்டால்
அழுகிறீங்களே! ஒ. புரியுது, குழந்
தைக்குத் தகப்பன் இல்லையா? சரி
சிஸ்டர். இது பிரத்தியேக வைத்
தியசாலை, பதிவு மிகக் சுவனமாக
இருக்க வேண்டும், நான் சட்டப்
படி குமரி பிள்ளை என்றே பதிய
வேண்டும். என்ன சொல்லுங்க,
இன்றைக்கு இது சாதாரண
விசயம், அசையாத சிலைக்கும்,
சித்திரத்துக்கும் கூட வடித்தவன்
பெயரோ வரைந்தவன் பெயரோ
இருக்கும். ஆனால் இந்தப்பிள்ளை
.. பாவம். பிறக்கும் போதே
ஒரு களங்கத்தின் சின்னமாகிறது,
ஆண்டவன் உங்களுக்கு அழகைக்
கொட்டிப் படைச்சு வைச்சிருக்
கிறான். நீங்க விற்றுப் பிழைக்கி
றீங்கள், இலக்கியங்களிலே பெண்
கள் தெய்வமாக மதிக்கப்படு
கிறார்கள், நீங்கள், சமுதாயத்தின்

சாபக்கோடாக விலக்கப்பட
வேண்டியவர்கள், நீங்க மாத்திர
மல்ல, பலபேர், சிஸ்டர்.....ஐ.
ஆம், சொறி உங்களை மட்டும்
சொல்லவில்லை, பொதுவாகச்
சொன்னேன். அழாதேங்க.”

கண்ணீர் மல்க கேட்ட மாலதி
“ஐயா, நான் அழவில்லை. அழ
வேண்டிய நேரத்திலே உங்க நகச்
சுவையான பேச்சு சிரிப்பையூட்டு
கிறது. நீங்க கேட்டீங்களே இந்
தக் குழந்தைக்குத் தகப்பன்
இல்லையா என்று. ஐயா, நான்
பாண்டவர் காலத்துப் பெண்
னாய் இருந்தால் யாராவது ஒரு
முனிவரிடம் பிள்ளை வரங்கேட்டு
சூரியனைப் பிரார்த்தித்து ஒரு
பிள்ளையைப் பெற்றெடுத்திருப்
பன். சிலவேளை, உங்கள் கேள்
வியும் சரியாயிருக்கும், ஆனால்
நான்? இலக்கியத்தில் தாய்க்
குலத்தைப் பற்றிப் பெருமையா
கச் சொன்னீர்கள். அந்த இலக்கி
யத்திலே இடம்பெற்ற சீதையும்
காதலித்தவள் தான், ஆனால்
காதலித்த இராமர் அவளைக் கை
விடவில்லை. அதனால் சீதை சீதாப்
பிராட்டியானாள். அமரகாவிய
மானாள், ஏன் இதிகாசங்களில்
கூட இடம் பெற்ற பெண்கள்
காதலித்துள்ளார்கள். அவர்கள்
காவியத் தலைவிகளாக மாறு
வதற்கு ஆண்களே அர்த்தம்
உள்ளவர்களாக இருக்கிறார்களே
யன்றி களங்கப்படுத்துவதற்குக்
காரணமாயிருக்கவில்லை. ஆனால்
நானும் காதலித்தேன். எனக்குக்
கிடைத்த அந்த நல்லவன் என்
னைத் திட்டமிட்டே களங்கமாக்கி

விட்டான். ஐயா, ஆசைகாட்டியே மோசம் பண்ணீட்டான் ஐயா.”

டாக்டருக்கு என்ன பேசுவதென்றே தெரியவில்லை. “சிஸ்டர் நீங்கள் சொல்லுவதைப் பார்த்தால் உங்களையும் யாரோ காதலித்து ஏமாற்றிவிட்டான் என்று தெரிகிறது, இருந்தாலும் சிஸ்டர், அவன் உங்களைக் காதலிக்கும் போது உங்களைக் கய்யாணம் செய்வதாக உறுதியளித்தானா?” “ஆமா ஐயா, ஒரு நாள் அல்ல இரு நாள் அல்ல, நாட்கள் மாதங்களாகும்வரை உறுதியளித்தார். இறுதியாக என் நிலைமையைக் கூறி அவர்காலில் வீழ்ந்து கண்ணீர் விட்டேன், கலங்கினேன், அவர் வாயில் இருந்து வந்த வார்த்தைகளோ விஷம்.

நீண்ட நேர அமைதியின் பின் டாக்டர், “மன்னிக்க வேணும் சிஸ்டர், உங்களை மேலும் வேதனைப்படுத்திவிட்டேன். நீங்க சம்மதிச்சால் உங்களுக்கு ஒரே ஒரு உதவி. அதாவது, இக் குழந்தைக்கு முதற் பெயர் என்னுடைய பெயர். சேகர். இது என்னுடைய நாமகாணிக்கை. ஆனால் குழந்தைக்கு மாத்திரமல்ல, உங்களுக்குந்தான். புரியுதா? நீங்களும் சேகர்மாலதியாக மாற வேண்டும்.” “என்ன சொல்லு நீங்க, ஐயா!” “ம் பேசுங்க, நீங்க சொல்லுவது ..... ஆமாம் முழு மனதுடன் சொல்கிறேன், ஐயா! எனக்குப் பாவ விமோசனம் கிடைக்கிறதா?”

ஆம். சந்தர்ப்ப வசத்தால் இன்று அவள் டாக்டர் மனைவி. டாக்டர் அறையில் உரிமையோடு நிரந்தரமாகிவிட்டாள். எந்த விதிவீழ்த்தியதோ அந்த விதியே துதிக்கப்படுகிறது. நாட்கள் கரைந்து. மாதங்கள் மறைந்து வருடங்கள் கழிந்தன. மேலும் குழந்தைகள். ஒரு டாக்டர் மனைவியாக. ஒரு இலட்சியக் குடும்பத்தின் தலைவியாக விருந்து இருபத்தைந்து வருடங்களை ஒட்டிய சுமங்கலி இன்று ஒரு டாக்டருக்கு தாயாகி விட்டாள். இது விதியா? சந்தர்ப்பமா? எதுவாய் இருந்தாலென்ன? அவள் வாழட்டும்!

டாக்டர் கதிரவன் ஒரு நோயாளியை மிகவும் கண்டிப்பாக எச்சரிப்பது மாலதியின் காதில் விழுகிறது. தன் மகன் டாக்டர் என்பது உள்ளூர்ப் பெருமையாக விருந்தாலும், ஒரு நோயாளிகிட்டே இப்படி நடக்கக்கூடாது என்று அவளுடைய தயாள குணம். மீண்டும் மகனின் கண்டிப்பு. இது என்ன தர்ம ஆஸ்பத்திரியா? பணம் கட்டாமல் படுப்பதற்கு. குடிச்சே உடலை முடிச்சிட்டீங்க. போங்க எங்காவது தெருவிலே திண்ணையிலே கிடந்து உயிரை விடுங்க. கதிரவனின் கண்டிப்பான குரல்கேட்டு சேகரும், மாலதியும் வருகிறார்கள். பேசமுடியாத நிலையிலும் மாலதியைப் பார்த்து கரம் கூப்புகின்றான் அந்தோனி. மரண அவஸ்தைப்படும் அவனை பாவசுபாவத்தோடு அலங்கார பூஜிதையாக நின்று பார்க்கின்றார்கள்

மாலதி. அவன் வேறு யாருமல்ல, என்றோ அவளை நிர்க்கதியாக்கி விட்ட பாவத்மா சந்திரனே தான். நடைப்பிணமாக. நாவெடுக்க முடியாத நிலையில் பாவத்துக்கு பிராயசித்தம் கேட்கும் தோரணையில் குவித்த கரம் எடுக்க

காமல் கண்ணீர் விடுகின்றான். ஆம் அந்த கோபுரத்து மணி இப்போ நாதமிழக்கிறது. இருந்தாலும் அங்கேயும் ஓர் அந்தரங்கம் அரங்கேறாமல் தவிக்கிறது....

(யாவும் கற்பனை)

● கோபுரங்கள் சாய்வதில்லை, மெய்மையும் மடிவதில்லை !

கண்ணாசனின் கற்பனையில்

மழலைச் செல்வங்கள்

1. குழந்தையும் தெய்வமும் குணத்தால் ஒன்று குற்றங்களை மறந்துவிடும் மனத்தால் ஒன்று.
2. சின்னக்குழந்தை விழிகளிலே தெய்வம் வந்து சிரிக்குதம்மா.
3. நான் கடவுளைக் கண்டேன் என் குழந்தை வடிவிலே அவன் கருணையைக் கண்டேன் கொஞ்சம் மழலை மொழியிலே.
4. பேசும் மணி முத்து ரோஜாக்கள் பிள்ளைகள் எல்லோரும் ராஜாக்கள்.
5. செல்லக்கிளிகளாம் பள்ளியிலே செவ்வந்தி பூக்களாம் தொட்டிலிலே.
6. கருணை கொண்ட பிள்ளை மனம் கடவுள் வரமும் இல்லம் அது.
7. குழந்தையாய் மனிதன் இருந்திருந்தால் குழப்பமும் மயக்கமும் உலகில் இல்லை.
8. கண்ணாடி உள்ளம் கள்ளமில்லா பிள்ளை உள்ளம் சிறுநடை போடும் தெய்வம் அது சின்னஞ்சிறு பெண் உள்ளம்.

தொகுப்பு:

சகுந்தலாவே தருமலிங்கம்
புலோலி.

மதலையின் மழலை மொழிக்கு ஈடேது

— செல்வி பெய் பி ரீஸ் —

மழலை மொழிக்கு குவலயத்தில் ஈடிணை ஏதுமில்லை, வஞ்சக மில்லை, கள்ளமில்லை, கபடமில்லை, தூய்மையான உள்ளம் அது, இதனொற்றான் குழந்தையின் சிரிப்பிலே இறைவனைக் காணலாம் என்பார்கள். அந்தப் புன்சிரிப்பு எல்லோரையும் இலகுவில் கவரும் இயல்புடையது. நமக்கு ஏற்படும் பிரச்சனைகள் துன்பங்கூட அந்தப் புன்முறுவலினால் நீங்கி விடுகின்றது.

குழந்தையைப் பற்றிப் பாடாத புலவனோ கவிஞனோ இல்லை என்று கூறலாம். ஏன் பாட்டுக்கொரு புலவன் பாரதிகூட கண்ணம்மா என் குழந்தை என்ற பாடலில் குழந்தையின் தன்மை, அதன் இயல்புகளை, 'கலிதீர்க்கும் கண்மணியாகவும், செல்வக் களஞ்சியமாகவும் பிள்ளைக் கனியமுதாகவும், பேசும் பொற்சித்திரமாகவும், சொல்லும் மழலையிலே துன்பங்கள் தீர்த்திடுவாய்' என்று வருணித்துள்ளார்.

“இன்பக் கதைகளிலே உன்னைப்போல் ஏடுகள் சொல்வதுண்டோ, அன்பு தருவதிலே உனைநேர் ஆகுமோர் தெய்வமுண்டோ” என்று பாடியுள்ளார்.

குழந்தை உள்ளம் வெள்ளை உள்ளம் தெய்வத் தன்மை வாய்ந்தது. இதனொற்றான் கவிஞன் பாடுகின்றான்போலும்

“குழந்தையும் தெய்வமும் குணத்தால் ஒன்று குற்றங்களை மறந்துவிடும் மனத்தால் ஒன்று” அதுமட்டுமா?

குழந்தையும் தெய்வமும் கொண்டாடும் இடத்தில் என்று கூறும் முதுமொழிகளும் உண்டு. வள்ளுவன் கூட “குழல் இனிது யாழினிது என்பர், தம்மக்கள் மழலைச் சொல் கேளாதவர்” என்று குழந்தைச் செல்வத்தை அழகாக வருணித்துள்ளார்.

இத்தகைய செல்வங்கள் அன்னை தந்தையின் அன்பின் எல்லை யாகும். குழந்தை கருவாகி, உருவாகி, வளருவதற்கு முதன்மையானவர்கள் அன்னை தந்தையரே. அன்னையின் அன்புத் தாலாட்டிலும், தந்தையின் அறிவுரையிலும் குழந்தை வளருகின்றது. அடித்து வளர்க்கும்போது பயமும், பரிவு காட்டி வளர்க்கும்போது, பாசமும் வளருகின்றது. எனவே குழந்தை வளர்ப்பில் பெற்றோர் முக்கிய கவனம் செலுத்த வேண்டும். குழந்தையின் பச்சிளம் மேனியிலே இறைவனையும் வாழ்க்கையின் தத்துவத்தையும் காண முடியும். “கள்ளமில்லா உள்ளம் - அது கடவுள் வாழும் இல்லம் - அதுதான் மழலைச்செல்வம்”

“பெற்றிட வேண்டும் குழந்தை உளம்தனை”

மனித வாழ்வினிலே இன்பமயமான இனிய பருவம்
பெற்றார், உற்றோர் வாரியணைத்திடும் இன்பப் பருவம்
கவலை அலைகளினால் அல்லல்படா ஆனந்தப் பருவம்
வாழ்க்கைச் சுகமகளினால் தத்தளிப்போரை

ஏங்க வைத்திடும் குழந்தைப் பருவம் அது

கல கல வென உளம் திறந்து சிரித்திடும் குழந்தையின்
களி நகையினிலே களிப்படையா உள்ள முண்டா?
வாய் மலர்கையில் உதிர்ந்திடும் மழலை மொழிதனில்
வாழ்க்கையின் துயரம்தனை மறந்திடா மாந்தர் உண்டா?

மானிட இவ்வுலக வாழ்க்கைப் படிகளில்
துள்ளித் திரிந்திடும் இளம் பருவத்தினையும்
வாழ்ந்து களைத்திட்ட முதிர் பருவத்தினையும்
வாழ்க்கைப் பயணத்தில் அனுபவிக்கா விடினும்
வாழ்வின் முதற்பருவம் குழந்தைப் பருவம்தனைக்
காணாதோர் உண்டோ?

இன்றைய குழந்தைகளே நாளைய தலைவர்கள் — என
தேர்தல் மேடைதனில் பொழிந்திடுவர் தேர்தல் வாதிகள்
நீ வளர்ந்து மரமாகி நிழல்தரும் காலம் வரை
நாம் காத்திருப்போம் என ஏங்கிடுவர் பெற்றோர்
வாழ்வில் துன்ப அலைகளினால் வாடிடும் போது
குழந்தைகளாகவே நாம் இருந்திருக்கக் கூடாதா எனக்
கூறிடுவர் மாந்தர்.

தாம் செய்திட்ட குற்றத்தினால் விளைந்திட்ட
குற்ற மற்ற மழலைகளை வீதிகளில் வீசிடும்
தாய்மைதனை ஏற்க மறுத்து தட்டிக் கழித்திடும்
பெண் தன்மையற்ற ஓர் இழி கூட்டம்.

கட்டுப் பாடற்ற தம் செயலினால் பிறந்திட்ட
 தம் மழலைகளை கலயம் ஏந்தி கஞ்சிக்கு அனுப்பி
 பெற்று வந்திடும் கஞ்சிதனில் தம் வயிற்றை நிரப்பிடும்
 பொறுப்பற்ற ஓர் சோம்பேறிக் கூட்டம்.

தம் பிள்ளை கல்விதனைக் கற்பதற்காக
 ஏழ்மைதனை பணத்தினால் விலைபேசி
 கற்க வேண்டிய பாலகர்களை வேலைக்கமர்த்தி
 பொது நலம் பற்றி பேசிடும் ஓர் சுயநலக் கூட்டம்.

கற்றிடுவோம் பாடங்களை — என
 களிப்புடன் பாடசாலை வந்திடும் பிஞ்சு உள்ளங்களை
 காரணமின்றி கடுகடுத்து சீறிப்பாய்ந்து
 கல்விதனைப் பாகற்கா யாக்கி
 குழந்தைக் கல்விபற்றி பேசிடும் ஓர் அறிவிலர் கூட்டம்

காலத்தின் கோலத்தில் விளைந்திட்ட நிகழ்வுகளுக்காக
 களங்கமில்லா மழலைச் செல்வங்களை
 கதறக் கதற நெருப்பில் போட்டிடும்
 காருணிய வாதிடிகள் எனக் கூறிடும் ஓர் தார்மீகக் கூட்டம்.

கலகல வென சிரித்திடும் களங்கமற்ற தூயஉளம்
 தனைப்பெற வேண்டும்
 மற்றோர்கண்ணீரில் கண்கள்கலங்கிடும் இரங்கும்உளம்
 தனைப்பெற வேண்டும்
 தோன்றிடும் கோபம் கணத்தில் மறந்திடும் சீரியஉளம்
 தனைப்பெற வேண்டும்
 அன்புக்காக அன்புசெய்திடும் நிபந்தனையற்ற அன்புஉளம்
 தனைப்பெற வேண்டும்.

துன்பம் நீங்கி இன்பம் நிலைத்திட
 பெற்றிடுவோம் குழந்தை உளம்தனை.

— கமலா இளங்கோவன் —
 குருநகர்
 யாழ்ப்பாணம்

குழந்தைப் பருவமும்

வளர்ச்சிப் படிமுறைகளும்

— சி. சாந்தலட்சுமி தையிட்டி —

மனித வாழ்வின் ஆரம்பக் கட்டம்; வாழ்க்கை நூலின் முதலாம் அத்தியாயத்தான் குழந்தைப் பருவம். உள்ளமில்லா இவ்வெள்ளை உள்ளங்களை பெரும்பான்மையான சான்றோர் தெய்வத்திற்கு ஒப்பிடுவர்.

குழந்தையின் மழலைச் சொற்களை செவிமடுத்து அதன் குறும்புகளைக் கண்டுகளித்த பெரியாழ்வார்; கண்ணனின் லீலைகளை உள்ளத்தில் நிறுத்திக் காட்சிக்குத்தக்க உருக்கொடுத்து அவற்றை அழியாச் சொல்லோவியங்களாக அமைத்துப் பிள்ளைத்தமிழ் இலக்கியம் படைத்தார். இவரைப் போல் எத்தனையோ கவிஞர்கள் குழந்தைகளின் மழலைப் பேச்சுகளில் மையலுற்று இலக்கியங்களைப் படைத்துள்ளனர்.

“குழந்தைகளுடன் இருப்பதை, குழந்தைகளுடன் பேசுவதை எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, குழந்தைகளுடன் விளையாடுவதை நான் விரும்புகின்றேன்” எனக் கூறினார் நேருஜி. உருவத்தால் வயதால், பட்டம் பதவி, புகழ்

அனுபவங்கள் சகலவற்றிலும் உயர்ந்தவராக இருந்தாலும், துள்ளித் திரிந்து கிள்ளைமொழி பேசிடும் சிறுவர்களுடன் கூடிக்குலாவுவதை மிக விரும்பினார். குழந்தைகள் விளையாடும்போது குழந்தை மனம்கொண்ட பெரியவர்களும் அவர்களுடன் சேர்ந்து வேடிக்கை விளையாட்டுக்களில் ஈடுபட்டு மகிழ்ச்சிக் கடலில் மூழ்குவது இயல்பே.

மனிதர் ஒவ்வொருவரினதும் ஆளுமையை அவரது குழந்தைப் பருவமே பெருமளவிற்குத் தீர்மானிக்கின்றது என்பதை உளவியலாளர்கள் அறிவர். குழந்தைப் பருவத்தே இடப்படும் அடிப்படைவித்துக்களே. வாழ்வு முழுவதும் ஒருவரிடம் நீடித்து இயங்குகின்றன. சிறந்த வகையில் வளர்க்கப்படும் குழந்தை வாழ்வு முழுவதும் உளநலம் பெற்றுத் திகழ்வது திண்ணம். அத்துடன் தொடரும் உறவுகளை சிதைவுற விடாது, வாழ்க்கை வாழ்வதற்கே எனத்தாமும் வாழ்ந்து, பிறரையும் வாழவைப்பார்கள்.

சிறு வயதில் தவறான முறையில் வளர்க்கப்பட்ட குழந்தைகள் வாழ்நாள் முழுவதும் பல இன்னல்களுக்கு உட்படுகின்றனர். குழந்தையொன்று நேர்மையுடன் வளர்க்கப்படுமாயின் பிற்காலத்தில் நியாயத்துடன் நடக்கும்; நேர்மையின்றி வளர்க்கப்படும் குழந்தை தப்பிலித்தனமாகச் சீர்கெட்ட வாழ்க்கை வாழும். பாதுகாப்புடன் வளர்க்கப்படும் குழந்தைகள் நம்பிக்கையுடன் நடப்பர். நட்புடன் வளர்க்கப்படும் குழந்தைகள் உலகை நேசிப்பர். அதே வேளை சலிப்புடன் வளர்க்கப்படும் குழந்தையோ பல வேளைகளில் பொறுமையை இழக்கும். கிண்டல், கேலியுடன் வளர்க்கப்படும் குழந்தை வெட்கத்துடன் வாழும்.

எனவே, குழந்தைகளுக்கு உணவு, உடை, சுகாதாரம் என்பனவற்றைப் போலவே முக்கியமாக அன்பு கொடுக்கப்பட வேண்டும். அதன் இயல்புகளுடன் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். போதிய பாதுகாப்பும், நல்ல மதிப்பும் உள வளர்ச்சிக்கு ஊட்டப் பொருட்கள் என்பதை பெரியோர் அறிந்திருக்க வேண்டும். ஒரு ஆண் குழந்தைக்குத் தாயன்பு குறையுமாயின் அவன் வளர்ந்ததும் மனைவியிடம் அவ்வன்பை எதிர்பார்ப்பான். தந்தையின் அன்பிற்குப் பதிலாக அச்சம் இருந்தால் சட்டத்தை நுணுக்கமாக அனுசரிப்பான்; பயந்த சபாவமும் மேலோங்கியிருக்கும். பயந்தவனுக்குப்

பார்த்ததெல்லாம் பேயாகவே தோன்றும். தாம் ஆண்பிள்ளையை எதிர்பார்க்க, பெண்பிள்ளை பிறந்துவிட்டால் பெற்றோர் அதை ஏற்றுக்கொள்வதில்லை. பல துன்பங்களைச் செய்கின்றனர். சில கல்மனப்பாதகர்கள் சித்திரவதையுடன் கொலைகூட அஞ்சாது செய்துவிடுகின்றனர். வதைபடும் அறியாப் பிஞ்சுமனங்கள் உயிருள்ளவரை ஊமையாகவோ, குருடாகவோ காலமெல்லாம் துன்பப்பட வேண்டி நேரிடுகின்றது. தன்னை நேசிக்க மறுக்கின்றது. உலகத்தை, பிறரை. ஏன் இறைவனையே நேசிக்க அதனால் முடிவதில்லை. குழந்தைக்கு அன்பு அவசியமாக இருப்பதைப்போலவே, பிறந்தவுடன் மிகுந்த பாதுகாப்பும் தேவைப்படுகின்றது.

சிறு குழந்தைகளின் உள்ளம் பச்சைக் களிமண்ணைப் போன்றிருப்பதால் வேண்டியபடி உருவாக்கிவிடலாம். அடிப்படைத் தேவைகளில் ஒன்றாக மதிப்பு இருப்பதால்; சிறியவராக இருந்தாலும் தக்கபடி மதிப்புக் கொடுக்கப்படல் வேண்டும். அறிவுக்கும் புலனுணர்வுக்கும் தக்கவாறு நல்ல செய்திகளை வரவேற்று பழக்க வழக்கங்களை ஒழுங்காகக் கற்பிக்க வேண்டும். தன் அறிவைக் கொண்டு ஆராயும் குழந்தை சிரிப்பூட்டும் கேள்வியும் கேட்கின்றது. கேள்விகளுக்குத் தக்கபடி உருவாக்கும் நல்ல பதில் கொடுக்கப்பட வேண்டும்.

சுயமதிப்புக் குறையும்படி நேரி டின் வாழ்வில் இலட்சியம், நம்பிக்கை இல்லாது சிந்தனைப் பாதிப்பு, வாழ்வைச் சந்திப்ப தில் பயமிருக்கும். சிலர் பணத் தால் உயர்ந்து, போலி மதிப்பை உருவாக்க முயற்சி எடுப்பர். குழந்தைப் பருவத்தில் உருவா கும் இயல்பான தாக்கங்கள் நிரந்தரமாகிவிடுகின்றன.

உளப்பாதிப்பு: இன்றைய தலை வர்கள் எல்லோரும் கடந்தகாலத் தில் குழந்தைகளாக இருந்தவர் களே! இன்று குழந்தைகளாக இருப்பவர்கள் தான் நாளைய தலைவர்கள்! மருத்துவர்கள், பொறியியலாளர்கள், சிறந்த விஞ்ஞானிகள், பேராசிரியர்கள், மதத் தலைவர்கள், எழுத்தாளர் களாக நாட்டை வளர்ச்சியடை யச் செய்யப்போகின்றவர்கள் எனவே பிறப்பிலிருந்து உடலை யும், உளத்தையும் பக்குவமாக வளர்த்தல் வேண்டும். குழந்தை யைத் தூக்கி விளையாடும்போ தும், குளிப்பாட்டும் போதும், வேறும் சில சூழ்நிலைகளில் தவறி விழுந்துவிடுவதால் உடலுக்கு ஏற்படும் அபாயத்தோடு, உள் ளத்திலும் பாதிப்பு ஏற்பட்டு விடுகின்றது உள்ளமும், உட லும் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டுள்ளதால் உடலுக்கு ஏற்படும் நோய் உள்ளத்தையும் பாதித்துவிடுகின்றது. மேலும் பிறப்பின்போது ஏற்படும் அதிர்ச் சியும் உளநலத்தைப் பாதிக்கின் றது.

உடல்நலம்: வளர்ந்தவர்களி டையே மாறுபாடுகள் காணப் படுவதைப் போலவே குழந்தைக் ளிடையேயும் எடை, உயரம், உருவ அமைப்பு என்பவற்றுடன் சுறுசுறுப்பு, விளையாட்டு ஆகிய செயல்களும் வேறுபடுகின்றன. சிலர் மெலிந்தும், சிலர் பருத்தும் இருப்பதற்குக் காரணம் பிறப் புச் சூழலேயாகும். சிறுகுழந்தை கள் சாதாரணமாக உடலை அசைத்த வண்ணமாகவே இருக் கின்றன. ஆனால் இந்த அசைவு கள் ஒவ்வொரு குழந்தைக்கும் வேறுபடுகின்றது. சில மிகவேக மாகவும், சில மென்மையாகவும் உடலை அசைக்கின்றன. பெரும் ஒலியைக் கேட்கும் போது சுறு சுறுப்பானவைகள் விரை வாக எதிர்வினை செய்கின்றனர். இந் நிலை பிற்காலத்திலும் தொடர் கின்றது. குழந்தைகள் தங்கள் அக்கறைகளிலும், தேவைகளி லும் கூட வேறுபாட்டைக் கொண்டுள்ளனர். இது ஆளு மைப்பிரச்சினைக்கு வழிகோலு கின்றது. அதாவது செயல் நிலை மிக்க குழந்தைகள் செயல் நிலை குறைந்த குடும்பச் சூழலில் வாழும் போதும், செயல் நிலை குறைந்தவர்கள் செயல் நிலை கூடிய குடும்பச் சூழலில் வாழும் போதும் பல பிரச்சினைகள் ஏற் படுகின்றன.

புலன் உணர்வு :- பார்த்தல், கேட்டல், நுகர்தல், உணர்தல் போன்ற வெளியுலகத் தூண்டல் களைப் போல். தன் அகத்தே நிகழும் பசி, தாகம் என்பவற்

றையும் படிப்படியாக குழந்தை அறிகின்றது. இப்புலன் உணர்வில் மூலமாகத்தான் சூழ்நிலையைப் பற்றிய அனுபவம் ஆரம்பமாகின்றது. ஒவ்வொரு குழந்தையும் பல வேறுபட்ட புலன் உணர்வுகளைக் கொண்டுள்ளன. இவ் வேறுபாடுகள் பிறரை உணர்ந்து கொள்வதிலும் காணப்படுகின்றன. புலன் உணர்வு குறைந்த குழந்தைகள். உணர்வு மிகுந்த குழந்தைகளைப் போல். அவ்வளவாக உலகினைப் புரிந்து கொள்வதில்லை. நல்ல திடகாத்திரமான குழந்தைகள் சூழ்நிலையை இலகுவாகப் புரிந்து கொள்ளும். உணர்ச்சிமிக்க குழந்தைகளை கடுமையான தூண்டல்களிலிருந்து பாதுகாக்க வேண்டி நேரிடுகின்றது.

முதுமையடைந்தவர்களிடையே சிலரில் கூர்மையான பார்வையுடையவரையும், (பாம்புக் காது) கொண்டவரையும் அறிந்திருப்போம். இதற்கு மாறானவர்களும் உள்ளனர். இவ்வேறுபாடுகள் குழந்தைப் பருவத்திலேயே தோன்றிவிடுகின்றன. கப்புலன் கூர்மையான சிறு குழந்தை தாயை பிறரிடமிருந்து எளிதில் பிரித்தறிந்து கொள்கின்றது. செவிப்புலன் கூர்மையான பிள்ளை தாயை ஓசையின் அடிப்படையிலேயே அறிந்து விடுகின்றது.

நுண்ணறிவு:—குழந்தைகள் பல நுண்ணறிவில் சிறந்தும், இன்னும் சில குறைந்தும் காணப்படுகின்றன.

இந்த வேறுபாடுகளுக்கும், உளநலத்திற்கும் நெருங்கிய தொடர்பு உண்டு. அதிக நுண்ணறிவு பெற்றிருப்பதும் மிகக் குறைந்திருப்பதும், தமக்கே உரிய பிரச்சினைகளை தோற்றுவிக்கின்றன. எனவே அதிக நுண்ணறிவு படைத்த குழந்தையின் உளநலம் சிறப்பாக அமையும் என்று சொல்வதற்கில்லை. எந்த சூழ்நிலையிலும் தன் சொந்தப் பிரச்சினைகளைச் சமாளிக்கும் அளவிற்கு ஒருவர் நுண்ணறிவு பெற்றிருத்தலே அவரது உளநலத்தை வளமாக்கும். மிக அதிக நுண்ணறிவுள்ள குழந்தை ஏனையவர்களிலும் வேறுபடுவதால் பெற்றோர்க்கும், ஆசிரியர்களுக்கும் புதிதாக விளங்குகின்றது. அவர்கள் விசித்திரப்பிறவி என்ற கண்ணோட்டத்துடன் பழகுவதும், நடத்தைகள் போன்றவையும் குழந்தைக்கு நாளடைவில் பிரச்சினைகளை உண்டாக்கும்.

இயக்க வளர்ச்சி பிரச்சினை:-

ஒன்றரை இரண்டுவயதுப் பருவத்தினர் நடக்க ஆரம்பித்து விடுவதால் அங்கும் இங்கும் ஓடித்திரிகின்றனர். பல துடுக்கான செயல்களைச் செய்ய முற்படுகின்றனர். எனவே பெற்றோர் - பராமரிப்பாளர்கள் கண்ணுக்குள் எண்ணை விட்டது போல் எச்சரிக்கையுடன் காணிக்க வேண்டும். அடுப்பு, தண்ணீர் தொட்டி போன்ற இடங்களில் விழுவதை இதனால் தடுக்கமுடியும். போக்குவரத்து

அதிகமுள்ள தெருக்களிலும் அவ தானமாக இருப்பதால் விபத் துக்களைத் தவிர்க்க முடியும். இத்தகைய முன்னெச்சரிக்கை கள் குழந்தையின் உடல்நலத் தைப் போலவே, உளநலத்தையு ம் பாதுகாக்கின்றன.

கை, கால் எலும்புகள் முறிந்து போனால் இப்பருவத்தில் குண மாக்குவது இலகுவாகி விடும். முறிந்த எலும்புகள் எளிதில் கூடிவிடும், ஆனால் இத்தகைய விபத்துக்கள் ஆழ்ந்த அதிர்ச்சியை குழந்தையுள்ளத்தில் ஏற்படுத்தி விடுகின்றன. இந்த அதிர்ச்சி வாழ்நாள் முழுவதும் ஒருவனிடம் தொடர்ந்து இருக்கின்றது. இதைக் குணப்படுத்துவது எளி தான காரியமல்ல. சில குழந்தை கள் பேசும் திறனைக்கூட இழந்து விடுகின்றன. குழந்தையில் மட்டு மன்றி எப்பருவத்திலும் மூளைக்கு ஏற்படும் விபத்துக்களால் மனி தன் பயித்தியமாதல் கூடும். நானைய தலைவர்களாக மாறப் போகும் இன்றைய குழந்தைகளை அவதானமின்றி அங்கவீனர்களா கவோ, பயித்தியங்களாகவே மாறவிடக்கூடாது. எனவே, பெற்றோர் மேற்கூறிய முன்னெச் சரிக்கைகளை மனதில் கொண்டு குழந்தையின் வளர்ச்சிக்கு ஊக்க மூட்டும் இயக்கங்களையும், செயல் களையும் ஊக்குவித்தல் வேண்டும்.

மொழி வளர்ச்சி: உளநலத்திற்கு அடிப்படையானவைகளில் ஒன் றாக தாய்மொழி விளங்குவதால், மொழியை நன்கு கற்பிக்க பெற்

றோர் ஆரம்பத்திலிருந்தே முயற்சி எடுக்க வேண்டும். குழந்தைகள் ஒரு வயதாவதற்குள்ளாகவே பெரியவர் பயன்படுத்தும் சொற் களைக் கேட்டு கற்கும் திறனை அடைகின்றனர். பெற்றோர் மழ லையில் மதி மயங்கி குழந்தையி டம் 'சோச்சி வேணுமா' என தாமும் மழலை பேசுவதால், குழந்தை புதிய சொற்களைக் கற்க வேண்டிய தேவை குறைந்து விடுகின்றது. எனவே மழலை நீடித்து பேச்சுவளர்ச்சி தடைப் படுகின்றது. பெற்றோர் சிந்தித்து இத்தகைய தவறுகளைத் தவிர்ப் பதால் குழந்தைக்கு பல நன்மை கள் ஏற்படுகின்றன. மேலும் திக்குதல், தேற்றல், வாய்குளறு தல் போன்றவை இருப்பின் விரை வில் போக்குதல் வேண்டும். கவ னியாது விடுவது தவறாகும். அச் சம், கோபம், போன்ற மெய்ப் பாட்டின் அடிப்படையிலும் பேச்சுக்கோளாறுகள் ஏற்படுகின் றன. இவற்றிற்கு மருத்துவரின் ஆலோசனை பெறுதல் நலம்.

மெய்ப்பாட்டு வளர்ச்சி: பிறப்பின் போது இயற்கையாக எவருக்கும் பயம் இருப்பதில்லை. வாழ்வில் ஏற்படும் சிறு சம்பவங்களே பயத்தைத் தொடக்கி விடுகின் றன. சில பெற்றோர் குழந்தை உண்ண மறுக்கும் போதும், அடம்பிடிக்கும் போதும் 'பூச் சாண்டி வாறன், பேய் வருது' எனக்கூறி அச்சுறுத்துகின்றனர். இப்படிக் குழந்தையை அடக்கு வது தவறென்பதை பெரும் பாலானோர் அறிந்திருப்பதில்லை.

குறிப்பாக உண்ணல், உறங்குதல் போன்ற முக்கிய நிகழ்ச்சிகள் பயத்தையும் இணைத்துச் செயற்பட வைப்பதால் குழந்தையின் உளநலத்தை வாழ்நாள் முழுவதும் பாதிக்கச் செய்கின்றனர். பேய், பெரிய விலங்குகள், இருள், விபத்து, புதியவர்கள் போன்றவைகளே குழந்தைகளின் பொதுவான பயத்திற்குரிய காரணிகளாகும்.

பெரியவர்களைப் பார்த்தே குழந்தைகள் பழகுவதால், அவர்களுக்கு முன்பாக கோபப்பட்டுச் சினத்தல், பிறரைப்பற்றி இழிவாகக் கூறல், காரணமற்ற அச்சங்களை வெளிப்படுத்தல் போன்றவை தவிர்க்கப்பட வேண்டும்.

சமூகஉணர்வு அற்றிருத்தல் :-

அழுதபிள்ளை பால்குடிக்கும் என்பார்கள். அழுதும் உணவு ஊட்டப்படாத குழந்தைக்கு தனிமை உணர்வால் பயமும், தன்னை யாரும் கவனிப்பதில்லையே என்ற உணர்வும் ஏற்படுவதால், பிறரைப்பற்றிய நினைவு குறைந்து - சமூக உணர்வே குன்றி விடுகின்றது. பசியினால் அழுவற்காக குழந்தை தண்டிக்கப்படுமாயின் அதனிடம் உளப்போராட்டங்களும் ஏற்படுகின்றன.

பிரச்சினைகளும், தீர்வுகளும் :-

தனக்குப் பாதுகாப்பில்லை (Security) என்ற உணர்வும், தான் மிகத் தாழ்ந்தவன் என்ற உணர்வும் (Inferiority feeling) குழந்தைப் பருவத்தில் மிகுந்து காணப்படுகின்றது. இவ்வுணர்வு இயல்பானதே. சமுதாயப் பூஞ்சோலையின் புத்தம் புது மலராகக்

குழந்தை இருப்பதால், அதனை வாடிக்கருக விடாது 'நம்மை எல்லோரும் மதிக்கின்றார்கள், நாமும் ஓரளவு பயன்படுகின்றோம்' என்ற உணர்வைக் குழந்தைக்கு உண்டாக்க வேண்டும். இதுவே குழந்தை வளர்ப்பின் இலட்சியம். முக்கியமாக குழந்தைகளின் மெய்ப்பாட்டுத்தேவைகளுக்கு முக்கியத்துவம் அளிக்கப்பட வேண்டும். இவர்கள் மிக நுட்பமான உணர்வு கொண்டவர்களாதலால் வேண்டாதவைகள், பிறர் தம்மேல் காட்டும் அன்பு, கோபம், என்பவற்றையும் எளிதில் புரிந்து கொள்கின்றனர்.

பாடசாலைக்குச் செல்லும் குழந்தைகளிடம் உண்ணுவதில் பிரச்சினைகள் தோன்றி விடுகின்றன. மெய்ப்பாட்டின் அடிப்படையில் சிலருக்கு பசி இல்லாமல் போகின்றது. சிலருக்கு அதிக பசியும் எடுக்கின்றது. பெற்றோரிடையே நல்ல உறவின்றியும், குழந்தையிடம் கடுமையாகவோ, இரக்கமின்றியோ நடப்பதாலும், குறை கூறுவதாலும் பசி இல்லாமல் போவதுடன், உணவிலும் வெறுப்பு உண்டாகும். குழந்தையின் உலகம் பெற்றோர்தான். உலக விபரங்களோ, பெரியவர்களைப்போல் சிந்திக்கவோ குழந்தைக்குத் தெரிவதில்லை. எனவே, குழந்தைகளின் தவறுகளை அவர்களுக்குத் தக்கபடி அன்பாக எடுத்துக்காட்டியே கண்டித்தல் வேண்டும். செல்வத்துள் சிறந்த செல்வம் குழந்தைச் செல்வங்களே!

(துணைநூல்: கலைக்கதிர் 1969)

பாரதியாரின்

பாப்பா

— S. N. வசந்தராஜா, அக்கரபத்தனை —

“இனிமை நிறைந்த உலகம் இருக்கு, இதிலே உனக்கு கவலை எதற்கு” என்ற பாடல் அடிகள் யாருக்கு பொருந்துகின்றதோ? இல்லையோ? நிச்சயம் சின்னஞ்சிறு குழந்தைகளுக்கு சிறப்பாக பொருந்துகின்றது. எவ்வாறெனில் அவர்களை நன்கு அவதானித்து பாருங்கள். நெருப்பாக இருக்கட்டும், பயங்கர மிருகமாக இருக்கட்டும், பாம்பாக இருக்கட்டும், அசுத்தமாக இருக்கட்டும் எதனையும் தொட்டு விளையாட அவர்கள் சற்றேனும் தயங்கமாட்டார்கள். இதேபோல் கவலை, சோகம், வஞ்சனை, கள்ளம், கபடம், பொழுமை பயம் என்று ஒன்றுமே அறியமாட்டார்கள். பசித்தால், சுகவீனமுற்றால் அவர்கள் கேட்பதை கொடுக்காவிட்டால் அழுவார்கள். அவை நிவர்த்திசெய்யப்பட்டால் அவர்களின் மகிழ்ச்சிக்கு எல்லையேது?

“பெற்றோர் எவ்வழியோ குழந்தைகளும் அவ்வழி” என குறிப்பிடலாம். குழந்தை பிறந்து அது வளர்ந்து படிப்படியாக இதுதான் உலகம் என புரிந்துகொள்ளும் வரை அவர்களுக்கு சிறந்த வழிகாட்டியாக பெற்றோர்களே திகழ வேண்டும். மிக முக்கியமாக குழந்தை ஓரளவுபேச கற்றுக்கொண்டாலும் நாம் செய்யும் ஒவ்வொன்றையும் நன்கு அவதானிக்க தொடங்குகின்றதோ அன்று முதல் நாம்பேசும் ஒவ்வொரு சொல்லிலும் செய்யும் செயலிலும் அவர்கள் கையில் கொடுக்கும் விளையாட்டுப் பொருள், புத்தகம், உணவு விடயங்களில் நேரம் என்பனவற்றிலும் மிகவும் அவதானமாயிருத்தல் வேண்டும். இந்த வயதில் மனதில் ஒன்று நன்கு பதிந்துவிட்டால் அதை இலகுவில் மாற்றிவிட முடியாது. குழந்தைப் பருவத்தில் பதிகின்ற ஒவ்வொரு விடயமும் நன்மை பயப்பனவாக இருக்க வேண்டும். இதனை எல்லாம் மிகச் சிறப்பாக பாரதியார் பாப்பா பாட்டு என்ற பகுதியில் மிகவும் தெளிவாக எழுதியுள்ளார்.

உயிர்களிடத்தில் அன்பு வேணும்; — தெய்வம்
உண்மையென்று தானறிதல் வேணும்; (1)

கொத்தித் திரியுமந்தக் கோழி — அதைக்
கூட்டி விளையாடு பாப்பா!
எத்தித் திருடுமந்தக் காக்காய் அதற்கு
இரக்கப்பட வேணும் பாப்பா! (2)

அண்டிப் பிழைக்கும் நம்மை — ஆடு - இவை
ஆதரிக்க வேணுமடி பாப்பா! (3)

வாலைக் குழைத்துவரும் நாய்தான் — அது
மனிதர்க்கு தோழனடி பாப்பா! (4)

காலை எழுந்தவுடன் படிப்பு — பின்பு
கனிவு கொடுக்கும் நல்ல பாட்டு
மாலை முழுதும் விளையாட்டு — என்று
வழக்கப் படுத்திக் கொள்ளு பாப்பா! (5)

பொய் சொல்லக் கூடாது பாப்பா! என்றும்
புறஞ் சொல்ல லாகாது பாப்பா! (6)

பாதகஞ் செய்பவரைக் கண்டால் — நாம்
பயம் கொள்ள லாகாது — பாப்பா!
மோதி மிதித்துவிடு பாப்பா! — அவர்
முகத்தில் உமிழ்ந்துவிடு பாப்பா! (7)

துன்பம் நெருங்கி வந்தபோதும் — நாம்
சோர்ந்துவிட லாகாது பாப்பா! (8)

சோம்பல் மிகக்கெடுதி பாப்பா — தாய்
சொன்ன சொல்லைத் தட்டாதே பாப்பா! (9)

சாதிகள் இல்லையடி பாப்பா! — குலத்
தாழ்ச்சி உயர்ச்சி சொல்லல் பாவம்;
நீதி உயர்ந்த மதி கல்வி — அன்பு,
நிறைய உடையவர்கள் மேலோர். (11)

மேலைநாடுகளை எடுத்துக்கொண்டால் ஒருகுடும்பத்துக்கு ஒரு சில
குழந்தைகள் என்றாலும் அவர்கள் பெற்றோரினது அன்பையும் அர
வணைப்பையும் பெறுவது குறைவு. எமது நாட்டிலோ குழந்தைகள்
அதிகம் என்றாலும் அவர்களுக்குப் பெற்றோரினது அன்பும் அரவணைப்
பும் உண்டு.

கருத்துக் குவியல் 31

குழந்தை உருவாக்கம்

பெற்றோரைச் சார்ந்தது 1

“பிறப்பிலை என்ன இருக்கு எல்லாம் வளர்க்கின்ற வளர்ப்பிலை இருக்கு” என காவலூர் எஸ் ஜெகநாதன்

“தூண்டு கோல்” என்ற சிறு கதை [நான், பங்-சித் 1981] மூலம் கூறுகிறார். ஆம் பிறக்கும் போது எவருமே கெட்டவராக பிறப்பதில்லை. பெற்றோரின் வளர்ப்பே கெட்டவனாகவும் நல்லவனாகவும் மாற்றுவதற்கு காரணமாய் அமைகிறது. இதனை அடிப்படையாக கொண்டுதான் “எந்தக் குழந்தையும் நல்ல குழந்தைதான் மண்ணில் பிறக்கையிலே பின் நல்லவராவதும் தீயவராவதும் அன்னை வளர்ப்பினிலே” என ஒரு கவிஞர் கூறுகிறார்.

உண்மைதான் ஒரு குழந்தை வெளிச்சூழலில் தனது பொழுதை கழிப்பதை விட பெற்றோருடனேயே அதிக நேரம் செலவிடுகிறது. அத்தோடு ஒரு குழந்தைக்கு கட்டுப்பாடு விதித்தல், தண்டித்தல், நல்ல பழக்க வழக்கங்களை பழக்குதல், உடல் நலங்களை பாதுகாத்தல், தேவைகளை பூர்த்தி செய்தல் முதலியனவெல்லாம் ஒரு பெற்றோருக்குள்ள கடமையாகும்.

எனவே, இவற்றையெல்லாம் நிறைவேற்ற ஒரு சமுதாயத்திற்கு உள்ள உரிமையும், வலுவையும் விட பெற்றோருக்கே அதிக உரிமையும் அவ் உரிமையை பிரயோகிக்க சந்தர்ப்பமும் கிட்டுகிறது. இச் சந்தர்ப்பத்தை பயன் படுத்தி தன்னுடைய பிள்ளையை நான் தான் உருவாக்க வேண்டுமென ஒவ்வொரு பெற்றோரும் உணர்ந்து செயல்படுவார்களாயின் எதிர்காலத்தில் தமக்கு பெருமையையும் புகழையையும் தேடித்தருவதோடு முழு சமுதாயத்திற்குமே ஒரு முன்னோடியாய் விளங்குவான் என்பது திண்ணம்.

M. S. பெனடிக்ற்
பொகவந்தலாவை

பெற்றோரையே சார்ந்தது 2

பசியால் துடிக்கும் குழந்தை ஒன்று அயலிலுள்ள சமுதாயத் திடம் சென்று எனக்கு உணவூட்டுங்கள் என்று கேட்பதில்லை. மாறாக தன் பெற்றோரை அண்டி அவர்களிடமே தன் பசி தீர்க்கும்படி கேட்கின்றது. இப்பசிதீர்க்கும் தாயானவள் தன்குழந்தைக்கும் வெறும் பாலையோ, அல்லது உணவையோ மட்டும் ஊட்டுவதில்லை. பெற்றோர் தாம் பாலூட்டும் போதும் உணவூட்டும் போதும், தம்சிந்தனைகள் அத்தனையையுமே அந்தப் பாலின் ஊடாகவும், உணவின் ஊடாகவும் ஊட்டி வருகின்றார்கள். இந்தச் சிந்தனைகள் குழந்தைகளின் பிற்கால வாழ்வில் பெரும் பங்கு வகிக்கின்றது எனலாம்.

சமுதாய மொன்றிலே ஒருவன் நல்லவன்; அல்லது கெட்டவன் என்ற பெயரை எடுக்கும் போது; இவன் இவ்வாறு ஓர் நல்லவனாக, அல்லது ஓர் கெட்டவனாக வருவதற்கு பெற்றோரே காரணம் என்பார். “பெற்றோரின் நல்லொழுக்கம்” அல்லது “பெற்றோரின் வளர்ப்புச் சரியில்லை” என்று கூறுவர் சாதாரண மனிதர் தம்மை அறியாமலே. இவர்கள் இந்த நல்லவன் என்ற உயர்ச்சிக்கு; அல்லது கெட்டவன் என்ற தாழ்ச்சிக்குக் காரணம் தாம் வாழும் இந்தச் சமுதாயமே என்று சமுதாயத்தினை முதலில் சுட்டிக் காட்டமாட்டார்கள்; மாறாக பெற்றோரே காரணம் என்று; பெற்றோரையே முதலில் சுட்டிக் காட்டுகின்றார்கள்.

எனவே குழந்தை உருவாக்கலில் சமுதாயமும் பங்கு கொள்ளுகின்ற போதும், பெற்றோரே முக்கிய பங்கினை; முதலிடத்தினை வகிக்கின்றார்கள் என்பது தெளிவாகின்றது.

சூ. விக்ரர் குருஸ்
பண்டாரவளை.

சமுதாயத்தையே சார்ந்தது 1

குழந்தை ஒரு களி மண்ணைப் போல என்று சொல்வார்கள். களி மண்ணை எம் எண்ணத்திற்கமையப் பிசைந்து எடுக்கும் போது அது அப்படியே அமைந்து விடுகின்றது. அதுபோலத்தான் குழந்தையையும் அமைக்கலாம் என்பதற்காகவே களி மண்ணிற்கு உவமையாக்குகின்றார்கள்.

இந்தக் குழந்தை உருவாக்கலில் பெரும் பங்கு சமுதாயத்தையே சார்ந்தது. அன்னையின் வயிற்றிலே ஐயிரண்டு திங்கள் பாதுகாப்பில்

இருந்து வளரும் குழந்தை பெற்றோரின் அன்பில் கட்டுண்டு வளர் கிறது. அவர்களின் சொற்படி கேட்டு நடக்கிறது. ஒரு மொட்டு மரத்தில் இருக்கும் போது இருப்பதை விட மலராக மலர்ந்ததும் தான் பிறரைக் கவர்கிறது. அது போலதான் குழந்தையும் வளர்ந்து பின்னர் அது வெளி உலகத்தின் மீது நாட்டம் கொள்கிறது. பிற ரோடு பழக முனைகின்றது. இதனால் சமுதாயத்தின் பழக்க வழக்கங் களுக்கு ஏற்ற மாதிரி தன்னை அமைக்கப் பழக்கி கொள்கிறது.

மற்றும் சிறுவர்களுடன் பகலில் பிற இடங்களில் விளையாடு கிறது. பாடசாலைப் பருவத்தில் அதிக நேரத்தைப் பாடசாலை யிலேயே செலவழிக்கிறது. இப்படியாக தன்னை வளர்த்துக் கொள் ளும், இவனுக்கு காலக்கட்டத்தில் தன் வீட்டில் நடக்கும் செயல் கள் நல்ல காரியங்களை விட அயல் வீடுகளிலோ அல்லது நண்பர் கள் வீடுகளிலோ பொது இடங்களிலோ நடக்கும் செயல்களை மன தில் கூடுதலான இடத்தைப் பிடிக்கின்றன. இப்படியாக நாளொரு மேனியும் பொழுதொரு வண்ணமுமாக வளரும் அவனும் அவனின் மனமும் சமுதாயத்தின் நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடுகின்றது. வாலிபப் பருவத்தினை அடைந்ததும் அவன் தன் சமுதாயத்தின் தன்மைக் கமைய மனதைச் செலுத்துவதோடு நன்மையாயிருந்தாலும் சரி தீமையாயிருந்தாலும் சரி தன் மனதுக்குப் பிடித்தவையையே பிர தானமாக்கி அதற்கு இசைவாக தன்னை அமைத்துக் கொள்கின்றான்.

ஷாந்தி கஜேந்திரா
உரும்பிராய்.

சமுதாயத்தையே சார்ந்தது 2

ஒரு சிசுவானது பிறந்து வீட்டிலே முடங்கிக் கிடக்கும் காலம். அது நடக்கவும் பேசவும் கற்றுக்கொள்கின்ற இரண்டு அல்லது மூன்று வயதினிலே தான். அதன்பின்னர் அக்குழந்தை சமூகத்துடன் பின்னி பிணைந்து விடுகின்றது. தன்னை ஒத்த சிறுவர்குழாமுடன் கூடிக்குலாவுகின்றது சில சமயங்களில் சமூகத்திலே ஒரு சம்பவம் இளம் பிராயத்திலே அச்சிசுவின் நெஞ்சினிலே பசுமரத்து ஆணி போன்று பதிந்துவிடுவதற்கும் பல வாய்ப்புக்களுண்டு சமூகத்தில் இருக்கும் அக்குழந்தை சமூகத்தின் பண்புகளையும், பழக்கங்களையும், பேச்சுக்களையும், பண்பாடுகளையும், கலாச்சாரங்களையும் தன்னகத்தே கொண்டு விடுகின்றது. இதுதான் இறைவன் வகுத்தவழி பெற்றோர் குழந்தைக்கு அறநெறி ஒதினும், அன்பு வழிகளைக்காட்டினும் சமூ கம் மற நெறியிலும் மற வழியிலும் செல்லுமாயின் குழந்தை நிச்சயமாக பின்னைய வழிகளையே கைக்கொள்ளும். இதிலிருந்து

சமூகமே குழந்தை உருவாக்கலில் பெரும் பங்கு வகிக்கின்றது. இன்றைய சமூகத்தினைச் சார்ந்ததுதான் நாளைய வாரிசினை உருவாக்கும் பங்கு.

ரெக்சோ
பருத்தித்துறை

குழந்தை உருவாக்கல் இரு சாராரையும் சார்ந்தது

இன்றைய உளவியலாளர் கருத்துப்படி ஒரு குழந்தையை உருவாக்கலில் பெரும்பங்கு பெற்றோருக்கும் அரசுக்கும் மட்டும் உரிய தல்ல. தாய், தந்தை, ஆசிரியன், அரசு இவற்றுடன் பரம்பரையும், அவன் வாழும் சூழலும் கூட ஒருவனை மனிதனாக்குவதிற் செல்வாக்குச் செலுத்துகின்றன என்பது இன்று எல்லோராலும் ஒப்புக் கொள்ளப்பட்ட உண்மையாகும். பிரான்சிய சிந்தனையாளர் ரூஸோ அவர்களது

“மனிதன் இயற்கையில் தீயவனாகப் பிறப்பதில்லை சமூகத்தின் குறைபாடுகளே அவனைத் தீயவன் ஆக்குகின்றன” என்ற கருத்தும் இங்கு சிந்திக்கற்பாலது.

பொதுவாகக் குழந்தையின் மனம் பக்குவப்படுவதற்கு அத்திவாரமாகச் சில அம்சங்கள் உள்ளன. “ மனதிலே தைரியம், உள்ளத்திலே உணர்ச்சி, புத்தி வேகம், பண்பட்ட கல்வி என்பனவே அவை. பிரச்சினைகள் இல்லாத அன்பான, அமைதியான குடும்பம் ஒரு குழந்தைக்கு மன நிறைவையும் தன்னம்பிக்கையையும் ஏற்படுத்த வல்லது. மேலும் தேகத்திலே தெம்புள்ளவனிடம் கோபங்களுக்கு இடமிராது. பலவீனமும் திறமைக் குறைவும் தான் கோபங்களுக்கு மூலகாரணம். வியாதிகளாற் பலவீனப்பட்டவன் தன்னைச் சுற்றிலுமுள்ள விடயங்களில் மனநாட்டங் கொள்ளான். அவன் மனம்சோர்வுக்கும் துயருக்கும் இடமாகிவிடும். ஆகவே தான் குழந்தைகளுக்கு பெற்றோர் நல்ல சத்துள்ள உணவைக் கொடுத்து, சந்தோஷமான மனநிலையைக் குடும்பத்தில் ஏற்படுத்தி அவர்களை விளையாட்டில் ஈடுபடுத்தி, அவர்களது தேகத்திலே தெம்பு. பலம் என்பன உள்ளவர்களாக வளர்க்க வேண்டும். இதிலிருந்து ஒரு குழந்தையை உருவாக்கலில் பெரும்பங்கு பெற்றோருக்கே உண்டு என்ற முடிவுக்கு நாம் வந்து விடலாகாது.

“அச்சமின்றி அறிவோடு கலந்த அன்பு வாழ்க்கையை நடத்தக் கற்றுக் கொடுப்பதுதான் கல்வியின் நோக்கம்” என்கிறார் பேட்ரண்ட் ரசல். எனவே ஒருவனது குணநலனை உருவாக்குவதில் அவனுக்கு ஊட்டப்படும் கல்வியும் பெரும்பங்கு வகிக்கின்றதென்பது விளங்குகின்றது.

முதல் மூன்று வருடங்களுக்குள்ளேயே குழந்தைகளுக்கு மனப் பண்பு ஏற்பட்டு விடுகிறதென்ப பல உளநூல் வல்லுநர் அபிப்பிராயப் படுகின்றனர். சாதாரணமாக ஒரு குழந்தையின் வாழ்க்கையின் முதற்கட்டம் வீட்டில் அவன் பெற்றோருடன் ஆரம்பிக்கின்றது. எனவேதான் குழந்தையை உருவாக்கலில் பெற்றோரின் பங்கு முதன்மையானது. குழந்தையின் வளர்ச்சியில் அடுத்த கட்டம் பிள்ளைப் பருவமாகப் பாடசாலையில் ஆரம்பிக்கின்றது. அக்கட்டத்தில் பெற்றோருடன் ஆசிரியரும் மற்றும் சக தோழர்களும் கூட குழந்தையின் ஆளுமைப் பண்புகளை வளர்த்துச் செல்வதில் முக்கிய இடம் பெறுகின்றனர். எனவே பெற்றோருடன் சமுதாயம் இங்கு குழந்தையை உருவாக்கலில் பெரும்பங்கு வகிக்கின்றதெனலாம்.

பெற்றோர் சிலர் குழந்தைகள் எதிரில் நடந்து கொள்ளும் முறையினாலும் வேறு காரணங்களினால் குழந்தைகள் பிரச்சினைகளுக்கு இலக்காகி விடுவதனாலும் குழந்தையின் ஆளுமை முதிர்ச்சியில் பெரிய மாற்றங்கள் ஏற்படுகின்றன. குழந்தைகள் எதிரில் பொய் பேசுதல், கணவனும் மனைவியும் சண்டையிட்டுக் கொள்ளுதல் என்பன குழந்தையின் பழக்கத்தில் வேண்டத்தகாத பெரும் மாற்றங்களை ஏற்படுத்தி விடுகின்றன. பெற்றோர், மற்றும் வீட்டிலும் வெளியிலும் உள்ளவர்கள், தம் வேலைகளில் ஈடுபட்டுக் கொண்டு இருக்கும்போது, குழந்தைகள் அவர்களைச் சுற்றியே வட்டமிட்டுக் கொண்டு அவர்களுடைய பேச்சுக்கள் செயல்கள், உணர்ச்சி வேகங்கள் இவற்றையெல்லாம் நன்கு கவனிக்கிறார்கள். பின்னர் அதைப் போலவே தாமும் செய்கிறார்கள். எனவே பெற்றோருடன் சமுதாயமும் சேர்ந்தே ஒருவனை உருவாக்குகின்றதென்பது விளங்குகின்றது.

உண்மையில் குழந்தைப் பருவம் என்பது ஒரு இனிய கனவு. அசாதாரணமான விடயங்கள் கூட குழந்தைகளின் உள்ளத்திலே அழகிய உருவம் பெறுகின்றன. ஆனால் வயது ஏற, ஏறத்தான் சகவாச தோசம் காரணமாகவும், சூழ்நிலையின் காரணமாகவும் மனத்திலே விஷ வித்துக்கள் வீழ்ந்து முளைவிடுகின்றன. குழந்தைகளின் அக மனதிலே சுவர்க்க நரகங்களுக்கு இடமுண்டு. அங்கே புத்த பிரானும் உறையலாம், ஹிட்லரும் ஆட்சி செலுத்தலாம். ஆனால் இவை எல்லாம் குழந்தை வளரும் சூழலைப் பொறுத்திருக்கின்றன.

எனவே தான் குழந்தையை உருவாக்கலில் பெற்றோருக்கு மட்டுமல்ல சமுதாயத்திற்குமே பெரும்பங்குண்டு எனலாம்.

ஆளுமை (Personality) என்பது ஒருவனது அறிவு, மனவெழுச்சி, மன உரம் உடற்தோற்றம் ஆசியவைகளைச் சார்ந்த பல பண்புகளின் ஒழுங்கமைப்பாகும். பெற்றோரின் வழிகாட்டலினால் அல்லது மரபு, நிலையினாலும், சூழ்நிலையினாலும் தோன்றும் ஆளுமை. இவற்றிற்கு காணப்படும் வேற்றுமையின் விளைவாகத் தனியாள் வேறுபாடுகளைத் தோற்றுவிக்கின்றது! இவ்விதமே ஒரு குழந்தை உருவாக்கப்படுகிறது.

பாடசாலை செல்லும் வயதை அடைந்ததும் தான் குழந்தைகளிடையே தனியானதொரு வேற்றுமை துலங்க ஆரம்பிக்கின்றது. இந்நிலையில் அவனது ஆளுமையை ஏற்றவகையில் வளர்த்துச் செல்வதில் பள்ளியாசிரியரின் பணி மகத்தானது. இங்கு சமுதாயம் குழந்தையை உருவாக்குகிறதெனலாம்.

பொதுவாகத் தாழ்ந்த நுண்ணறிவு ஈவுடைய (I.Q) குழந்தைகளும் மரபுநிலை காரணமாகப் புலக்குறைபாடுடன் பிறக்கும் குழந்தைகளும், உடனலக் குறைவுடையவர்களும் ஏழைக் குடும்பங்களிலிருந்து வருபவர்களும், சமூகத்துடன் தம்மைப் பொருத்தமுடியாமல் பிரச்சினைக்குரியவராகின்றனர். தவறுதலாக குற்றவாளியாக்கப்பட்ட சிறுவரும், செய்யாத குற்றத்திற்காகத் தண்டனைபெற்றோரும், தாழ்த்தப்பட்ட சமூகத்திலிருந்து வந்த காரணத்தால் வகுப்புத் தோழர்களால் ஏற்கப்படாதோரும், ஆசிரியராற் கணிக்கப்படாதோரும் கூட வாழ்க்கையுடன் தம்மைப் பொருத்திக்கொள்ள முடியாமல் அவதியுறுகின்றனர். எனவேதான் சமுதாயம் ஒருவனை உருவாக்குகிறதெனப்படுகிறது. ஒருவனது குண நலன்களை உருவாக்குவதில் மேலே கூறிய காரணிகள் பலவும் இணைந்து செல்வாக்குச் செலுத்துகின்றன என்பதனால் பெற்றோரோ அல்லது சமுதாயமோ தனியே பெரும்பங்கு கொள்ளாமல் இரண்டு சாராரும் சமபங்காக இணைந்தே ஒரு குழந்தையை உருவாக்குகின்றனர் என்பதே எனது முடிவாகும்.

— திருமதி விமலாதேவி சுப்பிரமணியம், யாழ்ப்பாணம்

பெற்றோரையே சார்ந்தது — 3

இன்றைய காலகட்டத்திலும் சரி, சென்றுவிட்ட நூற்றாண்டுகளிலும் சரி, குழந்தைகளை உருவாக்கும் பங்கு பெற்றோரையே சார்ந்திருந்தது. பால்தனை உவந்தாட்டும் வேளையில் அன்னையவள் தன்பிள்ளைக்கு பண்புகள் பலவற்றையும் கலந்தே ஊட்டுகின்றாள். தாயின் மனதில் உள்ள எண்ணங்கள், சிந்தனைகள் அவள் ஊட்டும் பாலூ

டாக குழந்தைக்கு சென்று அதன் உள்ளத்திலும் பலவித மாறுதல்களை செய்கின்றது. அநேகமாக குற்றவாளிகளை எடுத்து நோக்குவோமாகில் அவர்கள் தங்கள் பெற்றோரினால் சரியான வழியில் வழி நடத்தப்படவில்லையென்பதை அறிந்து கொள்ளக் கூடியதாக இருக்கும்.

குழந்தை பேசப்பழகுகின்ற போது அக் குடும்பம் பாவிக்கும் மொழியையே அது பழகிக் கொள்கின்றது. அக்குடும்பத்தின் பழக்க வழக்கங்கள் அதனிலும் தொற்றிக் கொள்கின்றன. எனவே ஒரு பிள்ளையின் ஆரம்ப உருவாக்கல் குடும்பத்திலேயே அடித்தளமிடப்படுகின்றது. அவ்வடித்தளத்தை இடும் பெற்றோரைப் பொறுதுத்தான் அவனது சமுதாய வாழ்வெனும் கட்டிடம் தகுந்த முறையில் எழுப்பப்படும். தனிமரம் தோப்பாகாது. ஆனால் அந்த தனிமரம் சரியாக, முறையாக கவனிக்கப்பட்டு வளர்க்கப்பட்டால் தான் அதைப்போல் வளர்க்கப்பட்ட மரங்களுடன் சேர்ந்து ஒரு தோப்பாக மாறமுடியும். அவ்வாறுதான் குடும்பத்தில் சரியான முறையில்லாக்கப்படுவார்கள் ஒருங்கிணைந்து தான் சிறந்ததொரு சமுதாயத்தை உருவாக்க முடியும். எனவேதான் நல்ல, பண்புள்ள, தெய்வ பக்தியுள்ள, தேச பக்தி நிறைந்த, உயிர் கொடுக்கத் தயங்காத தியாகம் நிறைந்த சமுதாயத்தின் உறுப்பினரை உருவாக்கும் பொறுப்பு பெற்றோரையே சார்ந்து நிற்கின்றது.

செ. ப. விமலதாஸ்
புனித சவேரியார் குருமடம்,
கொழும்புத்துறை

பெற்றோரையே சார்ந்தது — 4

குழந்தை வாழ்வின் வசந்தம். இல்லத்தின் இன்பம் தம்பதிகளின் தனிச் சொத்து. இறைவனால் அளிக்கப்பட்ட இலவச கொடை. எனவே இக்குழந்தைகளை நல்வழியில் உருவாக்குவது பெற்றோரையே சார்ந்தது.

ஒருவன் தன் முழு வளர்ச்சியின் 80 வீத வளர்ச்சியை 5 வயதிற்கு உட்பட்ட காலத்திலேயே பெறுகிறான். எனவே, இக் காலம் குழந்தையின் உடல், உள வளர்ச்சிக்கு உகந்த காலம். மிக முக்கிய இக் காலத்தில் குழந்தை பெற்றோரிலேயே தங்கி இருக்கிறது. எனவே பெற்றோரே குழந்தையின் உருவாக்கலுக்கு முழுப் பொறுப்புடையவர்கள்.

“தாயின் கருப்பை தான் குழந்தையின் எதிர்காலவிதி”

“தாயின் வழியிலேயே தனயனும் தடம் எடுத்து வைப்பான்”

என்னும் பெரியோர் வாக்குகள் எல்லாம் குழந்தையின் உருவாக்கலில் பெற்றோரின் பங்கு அவசியம் என்பதை எடுத்துக் கூறுகிறது.

நல்ல மரங்களில் இருந்து நல்ல கனிகளை எதிர்ப்பார்ப்பதுபோல நல்ல பெற்றோரிடமிருந்தே நல்ல பிள்ளையை எதிர்பார்க்க முடியும். குழந்தை வாழ்வில் கொள்ளும் மகிழ்ச்சிக்கும், அனுபவத்திற்கும், அறநெறி பயிற்சிக்கும், சமூகத்தில் கொள்ளும் தொடர்புக்கும் பெற்றோரே காரணம். குழந்தையின் குண நலன்களை உருவாக்கி அதன் உயர்வு தாழ்வுக்கும் காரணமாக இருப்பவர்கள் பெற்றோரே.

“ஒரு தாய் நூறு ஆசிரியருக்கு இணையாவாள்”

என்கிறார் அறிஞர் ஹெர்பர்ட். பெற்றோரின் வாழ்வே குழந்தையின் வருங்கால வாழ்வினைப் பெருமளவிற்கு நிர்ணயிக்கின்றது. முன் மாதிரிகையான வாழ்வே அவர்களின் ஆரம்பக் கல்விக்கூடம். பாடசாலையில், சமுதாயத்தில் பெறும் அறிவைவிட பெற்றோரிடமிருந்து பெறும் அனுபவமே குழந்தையின் உள்ளத்தில் ஆழமாக பதிந்து பண்புள்ளவகை வளர உதவுகிறது.

ஒருவன் உத்தமகை, அறிஞகை, சான்றோகைப் பிறரால் புகழப்படும் பொழுது அதிக மகிழ்ச்சி அடைவது அவனது சமுதாயம் அல்ல. அவனது பெற்றோரே. அவ்வாறு ஒருவன் ஒரு குற்றத்தைச் செய்யும் பொழுது அவன் வாழும் சமுதாயம் எது என்று பாராது அவனது பெற்றோர் எப்படிப்பட்டவர்கள் என்றே பார்த்து பெற்றோரின் உருவாக்கத்தையே குறை கூறும்.

எனவே தாயின் மடியும், தந்தையின் கரங்களும் குழந்தையின் வாழ்வை உருவாக்கும் ஒப்பற்ற கருவிகள் ஆகும்.

— அ. மேரி அக்னஸ், பாஷையூர்

பாராட்டுக்குரியவர்கள்:

செல்வி அனுஷா பிரகாசம், சில்லாலை
செல்வி எமில்டா யோசேப்பின் - செல்வம், உடுவில்
செல்வி நகுலா சின்னப்பு, செம்மலை
செல்வி இராக்கினிதேவி, உடுவில்

நீங்கள் இனிது பேசும் திறன் உடையவர்களா?

— ஜீவா போல் —

“இனிய உளவாக இன்னொரு கூறல்
கனி இருப்பக் காய் கவர்ந்தற்று”

என்பது வள்ளுவர் கூற்று. பேச்சுத் திறன் மனிதனுக்கென்று கொடுக்கப்பட்டுள்ள தனித்துவமான ஒரு கொடையாகும். இனியவை, இன்னொருவை என்று வகைப்படுத்தவும், பகுத்துக் கூறவும் ஆற்றல் படைத்தவன் மனிதன் மட்டுமே! இதை நீங்களும் குழந்தைப் பருவத்தில் இருந்து இயற்கையாகவே கற்றுக் கொள்ளுகிறீர்கள். உங்கள் உணர்வுகளைப் பகிர, தொடர்புகளை ஏற்படுத்த, உறவில் வளர பேச்சுத் திறனில் வளர்ச்சி வேண்டும். பேச்சில் கருத்துக்கள் ஒருபுறமிருக்க, பேசுகின்ற முறையிலும் கற்றுக்கொள்ள நிறைய உண்டு. கவர்ச்சியுடன் பேசி, வளர்ச்சி பெற உங்கள் திறனைப் பரீட்சித்துப் பாருங்களேன்!

தொடர்ந்து வாசிக்கும்போதே ‘ஆம்’ அல்லது ‘இல்லை’ என்று பதிலளித்துக் கொள்ளுங்கள்.

- (1) ‘சத்தம் போடாதே’, ‘ஏன் கத்துகிறாய்’ இவ்வாறு ஏனையோர் உங்களிடம் அடிக்கடி கூறுகிறார்களா? (——) (——)
- (2) உங்களைப் பார்த்து ‘மேடைப் பேச்சாளர்’ போன்று பேசுகிறீர்கள் என்று சொல்லுவார்களா? (——) (——)
- (3) ஏனையவர் ‘மன்னிக்கவும்’ அல்லது ‘என்ன?’ அல்லது நீங்கள் கூறியது விளங்கவில்லை என்று கோருவதுண்டா? (——) (——)
- (4) ம்... அ... ஒ..., என்று ‘இழுவை’ உங்கள் பேச்சின் முன்னே அல்லது இடையிடையே தொனிப்பது வழக்கமா? (——) (——)

- (5) உங்கள் பேச்சு பூர்த்தியாவதற்கிடையில் பராக்கு, தடுமாற்றம் ஏற்படுவது சாதாரணமா? (——) (——)
- (6) பேச்சுக்கு இலக்கணம், முக்கியம் இல்லை என்று கருதுகின்றீர்களா? (——) (——)
- (7) மரியாதைக் குறைவற்ற சொற்கள் என்றாலும் (உ + ம்) வாடா, போடி, தூஷணம்) அவற்றைப் பாவிப்பதால் பழகுவது சாதாரணமானது என்று கருதுகின்றீர்களா? (——) (——)
- (8) பேசும்போது கடைசிச் சொல், அல்லது உச்சரிப்பை விழுங்கி விடுவது உங்கள் பழக்கமா? (——) (——)
- (9) ஏனையோருடன் பேசுகின்றபோது நீங்கள் அவர்களது 'குரலுக்கும்' செவி கொடுப்பதுண்டா? (——) (——)
- (10) மிக மிக உயர்ந்த தொனியில் அல்ல மிக மிக பணிந்த தொனியை விடுத்து அளவான தொனி கொடுத்துப் பேசும் பழகிக் கொண்டீர்களா? (——) (——)
- (11) இளைப்பு, தொண்டை அடைப்பு இன்றி தொடர்ந்து அரைமணி நேரம் குரல்கொடுத்து பேச, வாசிக்க முடியுமா? (——) (——)
- (12) உங்கள் உச்சரிப்பு இன்னும் தெளிவானதாக அமைய இடமுண்டு என்கிறீர்களா? (——) (——)
- (13) பேசும்போது உங்கள் உதடுகள் போதியளவு அசைந்து இயைந்து போகின்றனவா? (——) (——)
- (14) எப்போதும் ஒரே தொனியிலும், பாணியிலும் பேசாது கருத்துக்கும், சூழலுக்கும் ஏற்றபடி மாற்றி அமைத்துக் கொள்ளுகிறீர்களா? (——) (——)
- (15) உங்கள் இனிமையான குரலை பதிவு நாடாக்களில் பதித்து பின்மீட்டல் செய்து பார்த்திருக்கிறீர்களா? (——) (——)
- (16) தொடர்பு கொள்பவரை முகம் நோக்கி உரையாடலைத் தொடர முடியுமா? (——) (——)
- (19) 'மேடைப்பயம்' உங்களுக்கு இல்லை என்று கூறுகிறீர்களா? (——) (——)

1—8 இல்லை என்றும் 9—17 வரை ஆம் என்றும் பதிலளித்தால் சரியான பதில் ஒவ்வொன்றுக்கும் முறையே 6 புள்ளிகள் கொடுங்கள். மொத்தப் புள்ளிகள் 90 என்றால் பேச்சுத் திறன் வளர்ச்சியடைந்திருக்கிறது. மொத்தப் புள்ளிகள் 72 என்றால் நம்பிக்கையுடன் முயற்சி செய்யுங்கள், ஆளுமை வளர்ச்சி உங்கள் பேச்சுத் திறனிலும் உண்டு. கவர்ச்சியான ஆளுமைக்கு கவர்ச்சியான பேச்சுத் திறன் வேண்டும்.

சில சந்தர்ப்பங்களில் பெற்றோரால் நல்ல நோக்கத்தோடு செய்யப்படும் காரியங்கள் எதிர்காலத்தில் குழந்தையின் மனோநிலையைப் பாதிக்கின்ற செயல்களாக அமைந்து விடுகின்றன. பெற்றோர் தமது குழந்தைகள் நன்றாக வாழ, வளரவேண்டும் என்ற நல் நோக்கத்தோடு கண்டித்து வளர்த்தாலும், எதிர்காலத்தில் அக்குழந்தை சில வேளைகளில் அவர்கள்மீது வெறுப்பும், கசப்புணர்வும் கொண்டதாக மாறக்கூடியதாக சூழ்நிலை ஏற்படத்தான் செய்கிறது. எனவே, நோக்கம் நல்லதாயினும் செயல்முறையும் நன்றாக அமையவேண்டும்.

— ஸ்ரனி அன்ரனி

அமுதவாக்கு

பிரம்பும் தடியும் உபயோகிக்காமல், கோபமும் குறையும் இல்லாமல், சம்பளத்தையும் வெகுமதியையும் எதிர்பாராமல் நமக்குக் கற்பிக்கும் சிறந்த ஆசான் நூல்களே. நூல்களைச் சென்றடைந்தால், உறங்காமல் சோர்வு கொள்ளாமல் அவை நமக்கு அறிவு கற்பிக்கும். நீங்கள் தேடும்போது எதையும் மறைக்காமல் அளிக்கும். நீங்கள் பெருந்தீங்கு செய்தாலும் வசைமொழி கூறாமல் உங்கள் அறியாமையைக் கண்டு நகைக்காமல் கற்பிப்பனவும் நூல்களே.

- றிச்சேட் - டி. பியூறி

மில்க்வைற் உற்பத்தியாளருக்கு நீங்கள் அளிக்கும்
ஆதரவு நாட்டின் நற்பணிக்கே!

மில்க்வைற் சவர்க்காரத் தொழிலகம்

யாழ்ப்பாணம்

வசந்தங்கள்

வாழ்த்துச் சொல்ல... [2]

— ராணி மேரி —

எனக்குத் தயக்கமாக இருந்தது. இன்றுதான் இங்கு வந்திருக்கிறேன். எப்படிச் சாப்பிடுவது? நான் தயக்கமின்றிச் சாப்பிடும் இடங்கள் இரண்டுதான். ஒன்று வீடு, மற்றது உணவு விடுதி. இதற்கு விதி விலக்குகள் மிக அரிதாகவே ஏற்படுவதுண்டு. எனது இந்த வழக்கமான சுபாவமும் புதிய இடமென்ற கூச்சமும் சேர்ந்து விடவே நான் இன்னமும் கதிரையை விட்டு எழும்பவே இல்லை. அன்றொருநாள் ஒருவருடன் அவருக்குத் தெரிந்த வீடொன்றிற்குச் சென்றிருந்தேன். மதிய உணவு வேளை. இருவரையும் சாப்பிடச் சொன்னார்கள். எமக்கு வேறுபல அவசர வேலைகள் இருந்தபடியால் உணவருந்த நேரமிருக்கவில்லை. புறப்பட்டு விட்டோம். நாம் உணவருந்தவில்லையென்றதால் அவ் வீட்டின் மற்றவர்களை விட வீட்டுத்தலைவியின் முகம் அதிகமாக வாடி விட்டது. அதனைப் பார்த்தவுடனே நான் மிகவும் வருத்தப்பட்டேன். அந்த வீட்டுத் தலைவியைத் திருப்திப் படுத்துவதற்காகவேனும் மற்ற வேலைகளை ஒத்தி வைத்துவிட்டு உணவருந்திவிட்டுச் சென்றால் என்ன வென்று தோன்றியது. ஆனால்

நண்பர் அதற்குடன் படவில்லை. எனவே அத்தாய் வாடிய முகத்துடனே எமக்கு விடை தந்தாள். இந்தக் கதாசிரியரையும் அவ்வித நிலைக்காளாக்கக் கூடாது என்றெண்ணியவாறே அவரை நோக்கினேன். நான் உணவருந்தாவிட்டால் அந்தத் தாயின் முகம் போல் இருவருடையதும் மாறி விடுவதற்கான அடையாளங்கள் முகத்தில் தெரிந்தன. ஆனாலும் அவர் சிரித்துக் கொண்டே என் தோளில் தட்டி “என்ன கடுமையாக யோசிக்கிறீர்கள்? எழும்புங்கள். அங்கே காத்துக் கொண்டிருக்கப் போகிறார்கள்” என்றார். இனியும் தட்ட முடியாது. இருவரும் புறப்பட்டோம். தும்பைப் பூவைப் போன்ற இட்டலிகளும் இளம் சூடான சாம்பாரும் சுவையாக இருந்தன. அவருடைய மனைவியார் பரிமாறினார். ‘இல்லாள் அகத்திருக்க இல்லாத தொன்றில்லை’ என்று இவரைப் போன்ற பெண்மணிகளைப் பார்த்துத்தான் கூறியிருக்க வேண்டும் போல் தோன்றியது. அத்தகையதொரு சாந்தமும் தாயன்பும் அவரது முகத்தில் விரவியிருந்தது. அது வெளித்தோற்றமாக எனக்குப்படவில்லை. உள்ளத்தழகின் வெளிப்பாடாகத் தோன்றியது. “வெட்கப் படா

மல் சாப்பிடுங்கள்” என்று கூறிக் கொண்டே மேலும் இரண்டு இட்டலிகளை இலையில் வைத்தார் அப்பெண்மணி.

“இங்கே சாப்பிடக் கூடாது என்று நீங்கள் முடிவெடுக்கு முன்பாக உங்களை சாப்பாட்டறைக்குக் கூட்டி வந்து விட்டேன். நீங்கள் ஒரு முடிவுக்கு வந்தால் இலேசில் அதனை மாற்ற மாட்டீர்கள்” சிரித்துக் கொண்டே கூறினார் அவர்.

எனக்கு ஒரே ஆச்சரியம் எப்படி இந்த மனிதருக்கு இது தெரியும்? “நீங்கள் மனோதத்துவம் படித்திருக்கிறீர்களா? நான் கேட்டேன்.

“அப்படித் தனியாக எதுவும் படிக்கவில்லை. ஆனால் எழுதத் தொடங்கிய நாளில் இருந்து மனிதர்களைப் படிக்க ஆரம்பித்தேன், அவ்வளவுதான்.”

“உங்களுடைய வீட்டில் சாப்பிடக் கூடாது என்ற பிடிவாத எண்ணம் எனக்கிருக்கவில்லை. ஆனால் புதிய இடமென்ற கூச்சம் இருந்தது உண்மைதான்”

காலை உணவை முடித்துக் கொண்டு திரும்பவும் அவருடைய ஆச்சிரமத்துக்கு வந்தோம். உரையாடல் தொடர்ந்தது.

அவளுடன் படிக்கும் மாணவனொருவனுடன் அனிதாவுக்கு ஒரு பிரச்சினையென்று கேள்விப்பட்ட

தேன். நான் இதுபற்றி அவளிடம் எதுவும் கேட்கவில்லை. அவளாகச் சொல்ல விரும்பினால் சொல்லட்டும் என்று இருந்து விட்டேன். நான் முன்பு அறிந்த மட்டில் அந்தப் பையனைப் பற்றி எனக்கு அவ்வளவு நல்ல அபிப்பிராயம் இருக்கவில்லை.

ஒருநாள் அனிதாவிடமிருந்து கடிதமொன்று கிடைத்தது. அதில் தனது பிரச்சினையை மறைமுகமாகக் குறிப்பிட்டிருந்தாள். அந்தப் பிரச்சினை அவளை எவ்வளவு தூரம் கவலைக்குள்ளாக்கியிருக்கிறது என்பதனை அந்தக் கடிதம் நன்றாக எனக்குப் புரியவைத்தது. கடிதத்தில் காணப்பட்ட “இதுதான் நான் உங்களுக்கு எழுதும் இறுதிக் கடிதமோ தெரியாது” என்ற வரியினால் நான் மிகவும் பயந்து விட்டேன். உடனே அவளைச் சந்திக்க வேண்டுமென்று முடிவு செய்தேன். லீவு எடுப்பது கஸ்டமாக இருந்தது. ஏற்கனவே நாலைந்து பேர் லீவில் போயிருந்தார்கள். எப்படியோ ஒருநாள் லீவு கிடைத்தது. அதுவும் கடிதம் கிடைத்த 2 நாட்களின் பின். உடன் பிறந்தவளுக்கு இப்படியொரு பிரச்சினையேற்பட்டு அவள் கடிதம் எழுதியிருந்தால் எனக்கு என்ன மாதிரி இருக்குமோ அதே அக்கறையுடன் கொழும்புக்குச் சென்றேன். அனிதாவைக் கண்டு பேசியதில் எனக்குத் தெரிய வந்தது இதுதான். சட்டக் கல்லூரிக்குப் போன நாளில் முந்திய அறிமுகத்தில் இந்தப் பையன் அனிதாவுக்கும்

இன்னும் சில பெண்களுக்கும் புதியவர்கள் என்ற முறையில் உதவியிருக்கிறான். இந்தப் பெண் நன்றியுணர்வு காரணமாகத் தொடர்ந்தும் அவனுடன் பழகி வந்திருக்கிறாள். அனிதா கலகலப் பாகச் சிரித்துப் பழகும் பெண்.

பேசும்போது ஒவ்வொரு சொல்லுக்கும் ஒவ்வொருமுறை நளினமாகச் சிரிப்பவர்கள் எல்லாம் தன்னோடு உள்ளன்புடன் பழகுகிறார்கள் என்று நம்புவவள் அவள். பையனுடைய மனதில் வேறு மாதிரியான எண்ணம் ஏற்பட்டுவிட்டது. இதனைத் தெரிந்துகொண்டு அனிதா ஒதுங்கிவிட முயன்றாள். அவன் அதற்கு இடமளிக்காமல் அவளைப் பயமுறுத்திக் காதலிக்க முயன்றான். இச்சமயம் அனிதாவின் தந்தையும் திடீரென இறந்து விட்டார். தந்தையின் பிரிவு தாங்காமல் அவள் வேதனைப்பட்டுக் கொண்டிருக்கையில் பரீட்சையும் நெருங்கி வந்து விட்டது. போதாததற்கு இரக்கமில்லாத இந்த வாலிபனும் அவளை மிரட்ட ஆரம்பித்தான். இதெல்லாம் சேர்த்து அவளைக் குழப்பிய சமயத்தில்தான் எனக்குக் கடிதம் எழுதினாள்.

“ஏன் அந்தப் பெண் தன்னுடைய சொந்த அண்ணனுக்கு இதைப்பற்றி எழுதாமல் உங்களுக்கு எழுதினாள்?”

“அவளுடைய அண்ணன் வெளிநாட்டில்”

“அப்படியென்றால் தாய்க்கு அல்லது தமக்கைக்கு எழுதியிருக்கலாமே”

“தகப்பன் இறந்ததினால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கும் தாய்க்கு இதனையும் எழுதி அவ்வைமேலும் குழப்ப அவளுக்கு விருப்பமில்லையாக்கும். தமக்கைக்கு ஏன் எழுதவில்லையென்று எனக்குத் தெரியவில்லை. எப்படியோ, என்னில் உள்ள நம்பிக்கையினால் தான் அவள் எனக்கு எழுதியிருக்க வேண்டுமென நினைக்கிறேன். அவளுடன் கதைக்கும்போது சில சமயம் நான் அவளைக் கண்டித்துப் பேச வேண்டியுமேற்பட்டது. ஒரு அண்ணன் என்ற உரிமையில் தான் அப்படிக்கண்டித்தேன். அது அவளுக்குப் பிடிக்கவில்லையென்று பின்னர்தான் எனக்குத் தெரிய வந்தது.

“கண்டிப்பு என்பது அன்பு செய்யும் முறைகளில் ஒன்று என்பது அந்தப் பிள்ளைக்குத் தெரியாதாக்கும். ஒருவரில் அக்கறை இருக்கிற படியால்தானே நாம் அவரைக் கண்டிக்கிறோம். அக்கறை இல்லாவிடில் எக்கேடாவது கெட்டுப் போகட்டுமென்று பேசாமல் விடலாந்தானே”

“கண்டிப்பைப்பற்றி அவளுக்கு விளங்கவில்லை யென்று தான் நானும் நினைக்கிறேன். ஆனால் நான் சொன்னதையெல்லாம் மறுக்காமல் கேட்டுக் கொண்டிருந்தாள். அடுத்தநாள் நான் கந்தோருக்கு போக வேண்டும்.

மிகவும் குழம்பிப்போய் இருக்கும் அனிதாவை அந்த நிலையில் விட்டுச் செல்ல எனக்கு மனம் வரவில்லை. எனக்கு நன்கு அறிமுகமான பெரியவர் ஒருவர் கொழும்பில் இருந்தார். அவருக்குப் போனில் சுருக்கமாக விஷயத்தைச் சொன்னேன். அனிதாவைக் கூட்டி வரும்படி கூறினார். அவரது பொறுப்பில் விட்டுச் செல்வது அனிதாவுக்கும் நல்லது எனக்கும் நிம்மதியாக இருக்கும். இல்லாவிட்டால் இவள் என்ன செய்கிறாளோவெண்டு திருகோணமலையில் இருந்து நான் யோசிக்க வேண்டியிருக்கும். அவரிடம் வர அனிதா முதலில் மறுத்து விட்டாள். ஒரு மாதிரிச் சொல்லி அவளைக் கூட்டிக் கொண்டு போய் அவருக்கு அறிமுகப்படுத்தி விட்டுத் திரும்பவும் அவளைக் கொண்டு வந்து இருக்கிற இடத்தில் விட்டுவிட்டு திருமலைக்குத் திரும்பி விட்டேன். அவளிடமிருந்து கடிதங்கள் வந்தன.

வந்த கடிதங்களிலும் அவள் குறிப்பாக எதுவும் எழுதாதபடியினால் விஷயம் ஓரளவு சரியாகி விட்டதாக்கும் என நான் எண்ணிக் கொண்டேன். இருந்தாற்போல் ஒருநாள் கேள்விப்பட்டேன் அனிதாவின் விஷயம் தீர்ந்து விடவில்லை, இன்னும் பெரிதாகிறதென்று. இதை இனியும் இப்படியே விட்டுவைக்க முடியாது ஏதாவது செய்யத்தான் வேண்டும். ஒரு யோசனையுடன்

திரும்பவும் கொழும்புக்குப் புறப்பட்டேன். அங்கு வேலை செய்யும் எனது நண்பனொருவனையும் கூட்டிக் கொண்டு அனிதாவிடம் போனேன். எங்கள் இருவருக்கும் அங்கே முட்டாள் பட்டம் சூட்டப்படப் போகிறது என்பது தெரியாமல் அதனைப் பெற மோட்டார் சைக்கிளில் ஓடிச் சென்றோம்.

“அப்பா, உங்களை யாரோ அவசரமாகக் காண வேணுமாம்” பாமினி வந்து கூறிச் சென்றாள்.

“இருங்கள் ஐந்து நிமிஷத்தில் வந்து விடுகிறேன்” கதாசிரியர் மகளுடன் சென்று விட்டார். நான் எழுந்து புத்தக அலுமாரியை நோக்கிப் போனேன். லட்சுமி சுப்பிரமணியம் எழுதிய “பொன் மாலைப் பொழுது” நாவல் கண்ணில் பட்டது. ஏற்கனவே வாசித்திருக்கிறேன், என்றாலும் அதனை எடுத்துப் பக்கங்களைப் புரட்டினேன். சில வரிகளின் கீழ் சிவப்புக் கோடுகள் காணப்பட்டன. அவைகளை வாசித்தேன் “சமூகம் எவ்வளவு தூரம் மாறி விட்டது. உலகம் அறியாதவள் என்று எண்ணியிருந்த பெண் கட்டுப்பாடு இல்லாத பறவையாக, சுதந்திரத்தை விரும்பும் அவள் மனப்பாங்கு ..... செடிப் பூவில் மயங்கும் படும் பூச்சியைச் சத்தம் போடாமல் பிடிக்க வரும் பையனைப் போல, அந்த இளமையைச் சுற்றி வந்த வாலிபர்கள் ..... தன்னைப் பற்றிய ஒரு சுய நம்

பிக்கை மீளுவுக்கு இருந்தது உண்மைதான். ஆனால் அது எவ்வளவு தூரம் கவசமாக இருக்கக் கூடியது? எல்லாம் இளங்கன்று அறியாத பயம்தானே? ஓர் ஆழ்ந்த பரிவும் இரக்கமும் அவரை உள்ளூற உலுக்கின” (மகளைப் பற்றித் தந்தை)

“ஒரு வருடமாக அவன் என்னை ஏற்றுக் கொண்டதாக நினைத்த தெல்லாம் வெறும் பிரமை. அவன் என்னை ஒரு பொழுது போக்குப் பொம்மையாக நினைத்து ஆட்டி வைத்ததுதான் மெய். இந்தப் பழக்கத்தில், நட்பில் தூய்மை இல்லை, எவ்விதமான நன்மையும் இல்லை. ஆனால் இதைத் தெரிந்து கொள்ள எனக்குப் பன்னிரண்டு மாதங்கள் தேவையாக இருந்தன” (காதலனைப் பற்றி மகள் தந்தைக் கெழுதிய கடிதத்தின் ஒரு பகுதி)

“இந்த அப்பா என்னிடம் இன்னும் இவ்வளவு குழைவும் பச்சாத்தாபமும் காட்ட வேண்டாம்! ... இவர் ஏன் இன்னும் என்னைக் கண்ணில் இதயம் தெரியப் பார்க்க வேண்டும்? இவர் ஏன் என்னைக் கடிந்து பேசி என் மனதைத் திருத்த மாட்டேன் என்கிறார்...? (காதலில் ஏமாந்த மகள். கடிந்து பேசி என்பதன் கீழ் மற்ற வரிகளை விடச் சிவப்புக் கோடு மிகவும் தடிப்பாக இருந்தது) இவற்றை வாசிக்கும் போது என் மனம் ஏனோ அனிதாவை நினைத்துக் கொண்டது.

“இந்தாருங்கள்” சீவிய நாலேந்து செவ்விளநீர்களை ஒரு

தட்டில் வைத்துக் கொண்டு உள்ளே வந்தார் எழுத்தாளர் நடராசன். ஆளுக்கு இரண்டு இளநீர்களைக் குடித்துத் தீர்த்தோம். சுட்டெரிக்கும் வெய்யில் வெளியே இருந்தாலும்கிடுகுகளும் களிமண்ணும் குளிசூட்டிய குடிசையில் இருந்த எமக்கு இளநீர் இன்னமும் கூடிய இதமளித்தது. பக்கத்து வீட்டுக்காரர் கர்நாடக சங்கீத ரசிகர் போலிருக்கிறது திருமதி சுப்புலட்சுமியின் பாடல் காற்றில் மிதந்து வந்தது. எமது உரையாடல் தொடர்ந்தது.

“அனிதா என்னை எதிர் பார்க்கவில்லை. நான் கேள்விப்பட்டது உண்மையாகத்தான் இருக்க வேண்டும். அவள் மிகவும் வாடிப் போயிருந்தாள். என்ன நடந்ததென்று கேட்டேன். ஒழுங்கான பதில் அவளிடமிருந்து வரவில்லை. தன்னால் மற்றவர்களுக்கு எதுக்கு வீண் கஷ்டம். சம்மதம் என்று அவனுக்குச் சொல்லப் போறாளாம். எனக்குக் கோபம் பொத்துக் கொண்டு வந்தது. மிகச் சிரமப்பட்டு அடக்கிக் கொண்டேன். ஒரு ஒழுங்கான பையனுக்கு ஆமென்று சொன்னாலும் பரவாயில்லை. அனிதா அவளிடமிருந்து ஒதுங்கத் தொடங்கியதிலிருந்து கல்லூரி வளவுக்குள் அவளைக் காணாமிட மெல்லாம் ஏசியிருக்கிறான். சில சமயம் குடித்துவிட்டுக்கூட அப்படிச் செய்திருக்கிறான். இப்படிப் பல இடங்களிலும் வைத்து அவளை மற்றவர்களுக்கு முன்னால் அவமானப் படுத்தியவன் அவ

ளுக்கு ஒரு நல்ல துணையாக முடியுமா? படிப்பு முடிய அவன் ஏமாற்றி விட்டால் இந்த அசட்டுப் பெண் என்ன செய்வாள்? ஏமாற்றிய காதலன்கள் பற்றிய பல உண்மைச் சம்பவங்களை நானும் நண்பனுமாக அவளுக்குச் சொன்னோம். இதே நேரம் அந்த வீட்டு வாசலில் ஒரு வாலிபன் வந்து நின்றான். நாங்கள் வெளி விருந்தையில் இருந்து கதைத்துக் கொண்டிருந்த படியால் அவனைப் பார்க்க முடிந்தது. அனிதாவின் பிரச்சினைக்குரிய ஆசாமி. எங்களோடு கதைத்துக் கொண்டிருந்த அனிதா எழுந்து சென்று அவனுடன் ஏதோ பேசிவிட்டு வந்தாள். நான் தலையைக் குனிந்து கொண்டேன். ஒமெண்டு சொல்லப் போவது அம்மாவுக்குத் தெரியுமா என்று கேட்டேன். இல்லை இனிமேல்தான் சொல்லப் போகிறேன், என்றாள். சரி அம்மாவுக்குப் போய்ச் சொல்லும் எனக் கூறி விட்டு நானும் நண்பனும் வந்து விட்டோம்.”

“கல்லூரியில் அந்தப் பெண்ணுக்குச் சிநேகிதிகள் யாருமில்லையா - அவர்கள் யாரும் இந்த விவகாரத்தில் தலையிடவில்லையா?”

“ஒருசிலர் அவளுக்காக அவனோடு பேசியிருக்கிறார்கள். அந்த விபரங்கள் பற்றி எனக்கவ்வளவாகத் தெரியாது. நானும் ஒரு முறை அந்த வாலிபனுடன் பேசியிருக்கிறேன். கதைக்கும் போது தன்மையாகத்தான் பேசினான்.

ஆனால் செய்கை மாறு பாடாயிருந்தது.”

“கல்லூரி நிர்வாகம் இப்படியான விஷயங்களில் நடவடிக்கை எடுப்பதில்லையா”

“அனிதாவுக்கு இதனை அதிபருக்குச் சொல்ல விருப்பமில்லை. சொல்லி ஆகப் போவது ஒன்றுமில்லை என்பது அவளுடைய எண்ணம். நிர்வாகமும் இப்படியான வற்றைக் கண்டும் காணாதது மாதிரி இருப்பதுதான் வழக்கமாம். இந்தக் கூத்துக்களுக்கு அங்கே குறைவில்லை. வருங்காலத்தில் சட்டத்திற்கு விளக்கம் கூறி நீதியைக் காப்பாற்ற வேண்டியவர்கள் அங்கே ஒழுக்கத்தை விலை கூறிக் கொண்டிருந்தனர்”

“அடிப்படையான ஒழுக்கம் இல்லாமல் பட்டங்களைப் பெற்று என்ன பிரயோசனம்? உயர்கல்வி பெறுபவர்கள் எல்லாம் உயர்ந்த எண்ணங்களைக் கொண்டிருப்பார்கள் என்று நாம் நினைக்கிறோம். ஆனால் நிலைமை தலைகீழாக இருக்கிறது. இப்படியே போனால் படித்தவர்கள் இருப்பார்கள். ஆனால் பண்புள்ளவர்களைக் காணமுடியாது.”

“கந்தோருக்கு வந்து விட்ட போதும் அனிதாவைப் பற்றிக் கவலைப்பட்டுக் கொண்டிருந்தேன். இந்தக் கவலையோடு நான் பட்ட அவமானமும் சேர்ந்து என்னை வதைத்துக் கொண்டிருந்தது. என்னுடைய இத்தனை

வருட வாழ்க்கையில் இப்படியொரு அவமானம் எனக்கேற்படவில்லை. குடிகாரர், முரடர்கள், சமுதாயத்திற்கு உதவாதவர்கள் எனக் கருதப்பட்ட பல தரமானவர்களுடன் நான் பழகியிருக்கிறேன். அப்படியானவர்களால் கூட எனக்கு இப்படி ஒரு அவமானம் நேர்ந்ததில்லை. உடன் பிறந்தவள் எனக் கருதி நடந்த ஒருத்தி எனக்கு இப்படிச் செய்தாளே என்று நினைக்கும்போதெல்லாம் இரத்தத்தின் ஒவ்வொரு அணுவும் அவமானத்தால் துடித்தது. கண்ணீர் கண்களில் இருந்து வரவில்லை ஆனால் இதயத்தில் இருந்து வந்தது. நான் அவள் மீது வைத்திருந்த அன்பு, நம்பிக்கை; கொடுத்த மதிப்பு இவற்றுக்கெல்லாம் மிகச்சிறந்ததொரு வெகுமதி எனக்குக் கிடைத்தது. நான் அன்று இருந்த இடத்தில் அவளது சொந்த அண்ணன் இருந்திருந்தால் அந்த வாலிபனுடன் அனிதா போய்க் கதைத்திருப்பாளா? அவளது இதயத்தின் ஒரு மூலையிலாவது நான் அவளது சகோதரன் என்ற எண்ணமிருந்திருந்தால் இப்படிச் செய்ய அவளுக்கு மனம் வந்திருக்குமா? அவள் என்னுடைய தங்கை என நான் எண்ணியிரா விட்டால் அவளது அந்தச் செய்கை எனக்கு அவமானமாகப்பட்டிருக்காது. அவள் யாரோ ஒருத்தியாயிருந்தால், அவள் யாரோடும் போய் என்னத்தைக் கதைத்தாலும் எனக்கென்ன, நான் பேசாமல் வந்திருப்பேன். அது மட்டுமல்ல அவளது பிரச்சினை

யில் தலையை நீட்டாமல் இரண்டொரு ஆலோசனைகளைக் கூறி விட்டு ஒதுங்கியிருக்கலாம். அவளுக்குத் தெரிந்த மற்றவர்கள் புத்திசாலித்தனமாகப் பிரச்சினை யில் இருந்து ஒதுங்கிக் கொண்டு தங்களது மரியாதையைக் காப்பாற்றிக்கொண்டார்கள். அவளை உடன் பிறந்தவளென்று கருதிய படியால் நான் மரியாதை கெட்டு நிற்கிறேன்.”

“அந்தப் பெண்ணைத் தேடி அவன் வந்தபோது அவள் போய் ஏனென்று கேட்காமல் விட்டால் அவனது முகத்தில் கரி பூசினது மாதிரியிருக்குமே”

“நீங்கள் சொல்வது சரி, கதைக்காமல் விட்டால் அவளை அவ மரியாதை செய்தது போல்தான். தன்னைத் தேடித்தான் அவன் வந்ததாக அவள் சொன்னாள். தன்னை அவமானப்படுத்திய வாலிபனின் மரியாதையைக் காப்பாற்றிய அனிதா அவளுக்கு உதவப் போன எனது மரியாதையை எனது நண்பனும் இருக்கத்தக்கதாக அந்த வாலிபன் முன்னால் போக்கடித்து விட்டாளே. இவளுக்கு அவனோடே என்ன கதை — அவன்தான் தனக்குக் கரைச்சல் கொடுப்பதாகவும் தான் அவனுடைய கண்ணில் படாமல் திரிவதாகவும் சொன்னாளே”

“அந்த வாலிபன் ஒருமுரடன். தேடிவந்த நேரம் போய்க் கதைக்காமல் விட்டால் பிறகு காண்கிற இடத்தில் ஏதாவது செய்

வான். வந்தவனை என்னவென்று கோட்போம். உங்களுக்கு பிறகு விஷயத்தைச் சொல்லலாம் என்று அந்தப்பிள்ளை நினைத்திருக்கலாந்தானே” நடராசன் கேட்டார்.

“அப்படி அவள் பிறகு எனக்குச் சொல்லியிருக்கலாம்தானே. அவளுக்கு அந்நேரம் ஏற்பட்ட தர்ம சங்கடமான நிலை எனக்கு விளங்குகிறது. அதிலிருந்து விடுபடுவதற்காக நீங்கள் சொன்ன மாதிரி அவள் செய்திருக்கலாம். அதன் பிறகாவது அது பற்றி எனக்குச் சொல்லியிருக்கலாந்தானே. அவள் சொல்லாத படி

யினால்தான் எனக்கேற்பட்ட அவமானத்தை அவள் உணரவில்லையென்று நான் நினைக்கிறேன். அல்லது எனக்குத் தேவையெண்டால் நான் யாரோடும் கதைப்பேன் அது இவருக்கு அவமானமெண்டால்) எனக்கென்னவென்று பேசாமல் விட்டாளோ தெரியாது”

“நீங்கள் அந்தப் பெண்ணிடம் ஏன் இப்படிச் செய்தாயென்று பிறகாவது கேட்டீர்களா?”

(தொடரும்)

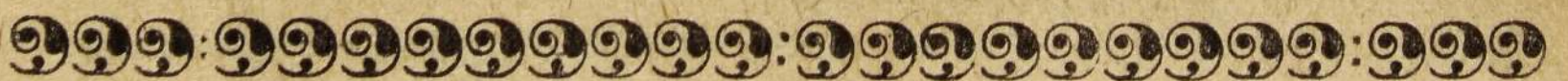
எழுத்தாள அன்பர்களின் கவனத்திற்கு

* ஆக்கங்களை அனுப்புவோர் எமது காரியாலய தேவைகட்காகத் தமது பெயர், முழு முகவரி ஆகியவற்றை ஆக்கத்தின் கீழ்க் குறிப்பிடுதல் வேண்டும்.

* புனை பெயரில் ஆக்கம் பிரசுரமாக வேண்டுமென விரும்புபவர்களும் மேற்குறிப்பிட்டவாறு பெயர், முகவரி ஆகியவற்றைக் குறிப்பிடுதல் அவசியம்.

* பிரசுரிக்கப்படாத ஆக்கங்களைத் திரும்பப் பெற விரும்புவோர் உரிய அஞ்சல் தலைகளை இணைப்பது அவசியம்.

ஒவ்வொரு ஆக்கமும் தனித்தனியாக எழுதப்படல் வேண்டும் பல ஆக்கங்கள் ஒரு உறையினுள் அனுப்பப்படலாம், ஆனால் ஒவ்வொன்றின் கீழும் மேற்குறிப்பிட்டவாறு பெயர், முகவரி குறிப்பிடப்படல் வேண்டும்.

அப்பா அம்மா பேசுகிறார்கள்

இவ்விதழ் குழந்தைகள் இதழாக அமைவதால் அவர்களைப் பற்றி அறிந்து அவற்றை “நான்” வாசகர்களுடன் பகிர்ந்து கொள்வதற்காக நான்கு குடும்பங்களைச் சந்தித்தோம். மிக அன்புடன் வரவேற்றார்கள். தேநீர் வழங்கி உபசரித்தார்கள். (சில இடங்களில் இரண்டு ‘கப்’ தேநீரும் கிடைத்தது.) நாம் அவர்கட்குப் புதியவர்களாக இருந்த போதிலும் எமது கேள்விகட்கு வெளிப்படையாகப் பதில் தந்தார்கள். அவர்கட்கு எமது மனப்பூர்வமான நன்றிகள்.

வினாக்கள்;

1. பிள்ளைகளுக்காக தினமும் நீங்கள் எவ்வளவு நேரத்தைச் செலவிடுகிறீர்கள்?
2. நீங்கள் செலவிடும் நேரம் போதுமானதா அல்லது இன்னும் அதிக நேரத்தைச் செலவிட வேண்டுமென்று எண்ணுகிறீர்களா?
3. உங்கள் குழந்தைகளின் குண இயல்புகளை ஓரளவுக்காவது அறிந்திருக்கிறீர்களா? எப்படி அறிகிறீர்கள்?
4. உங்கள் மனைவி பிள்ளைகட்காகச் செலவிடும் நேரம் போதுமானதென்று நீங்கள் கருதுகிறீர்களா?
5. உங்கள் அன்பைப் பிள்ளைகட்கு எப்படி வெளிப்படுத்துகிறீர்கள்? — அவர்கள் அதனைப் புரிந்து கொள்கிறார்களா — புரிந்து கொள்ளாவிடின் வேறு வழிகளை கையாள எண்ணுகிறீர்களா?
6. உங்களுடைய அன்பைப் பிள்ளைகட்கு வெளிக்காட்டாமல் மனதிற்குள்ளேயே வைத்திருக்க வேண்டுமென்று நினைக்கிறீர்களா?
7. தங்களுடைய அன்பைப் பிள்ளைகள் உங்களுக்கு எப்படிக்காட்டுகிறார்கள்? அவர்கள் கோபம் வரும்போது எவ்விதம் நடந்து கொள்கிறார்கள்?

முதலி குடும்பம்: — (கணவன் மட்டும் தொழில் செய்பவர்)

வயது

கணவன் 35

மனைவி 28

கல்வி:

..

க.பொ.த.

..

க. பொ. த.

(உயர்தரம்)

(சர்தாரணம்)

பிள்ளைகள்: நால்வர். முதற்பிள்ளை 6 வயது கடைசிப் பிள்ளை 10 மாதம்

பதில்கள்:

1. கணவன்: 1 மணித்தியாலம் மட்டும் மனைவி: 6 மணித்தியாலங்கள்
2. " இன்னும் குறைந்தது செலவிடும் நேரம் போதுமா இரண்டு மணித்தியால னது. ங்களைச் செலவிட விரும்புகிறார். ஆனால் நேரம் கிடைப்பதில்லை.
3. கணவன்; நன்றாகத் தெரியும் மனைவி: தெரியும் இருவரும்:- அவர்களது செய்கைகள் மூலமாக அறிந்து கொள்ளு குறும்.
4. மனைவி: இன்னும் 2 மணித்தியாலங்களைக் கூடுதலாகச் செலவிட வேண்டும்.
5. கணவன் — அவர்களது தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதன் மூலமாக, புரிந்துகொள்கிறார்கள் என்று கூறமுடியாது, மனைவி — அவர்களது தேவைகளைக் குறிப்பாக உணவு, உடை ஆகியவற்றில் பூர்த்தி செய்வதால். ஓரளவுக்குப் புரிந்து கொள்கிறார்கள். இருவரும்:- பிள்ளைகள் எமதன்பைப் புரிந்து கொள்ளாவிடில் நாம் அன்பு காட்டும் வழிகளை மாற்ற விரும்புகிறோம்.
6. இருவரும்:- வெளிக்காட்டவே விரும்புகிறோம்.
7. இருவரும்:- நாம் எப்போதும் அவர்களுடன் இருப்பதை எதிர் பார்க்கிறார்கள், குறிப்பாக நாம் வெளியே சென்றுவிட்டு வரும் போது அவர்கள் எமக்காக எவ்வளவு ஆவலுடன் காத்திருக்கிறார்கள் என்பதை அறிய முடிகிறது.

கோபம் வந்தால் உணவருந்த மறுக்கிறார்கள், ஒரு பிள்ளை அம்மாவை ஏசுவதும் உண்டு.

இரண்டாம் குடும்பம்:

(கணவன் மட்டும் தொழில் செய்பவர்)

வயது: கணவன் 35 மனைவி 30

பிள்ளைகள்: இருவர் — (1) 5 வயது (2) 6 மாதம்

பதில்கள்:

- (1) எவ்வளவு நேரம் என்று குறிப்பாகச் சொல்ல முடியாது. வேலை நேரம் தவிர குழந்தையுடன் தான் செலவுசெய்வோம்.
- (2) போதாது என்று சொல்ல முடியாது. நான் (மனைவி) வேலை முடிய குழந்தையோடு தான். இவரும் வேலையால் வந்த பின் முழுநேரமும் குழந்தையுடன் தான்.
- (3) குழந்தைகளின் செயல்களையும், பழக்க வழக்கத்தையும் கொண்டு அறிவோம். (தகப்பன் குறுக்கிடுகிறார்) மூத்தவன் ஒரு துவக்கு வைத்திருந்து எல்லோரையும் சுடுவான். நாங்கள் உடனே செத்தமாதிரி விழுந்தால் தான் அவனுக்குத் திருப்தி. இப்படியான குழந்தைகளின் செயல்களில் இருந்து அவர்களின் இயல்புகளை ஓரளவு அறிகிறோம்.
- (4) (கணவன்) போதும் என நினைக்கிறேன். குழந்தைகளின் தேவைக்கேற்ப தன்னை மாற்றிக் கொள்பவளாக தாய் இருக்க வேண்டும்.
- (5) நாங்கள் செய்யும் ஒவ்வொரு செயலும் எமது அன்பை குழந்தைக்கு வெளிப்படுத்துகிறது. அதை குழந்தையும் புரிந்து பதில் அன்பு காட்டுகிறது. அதற்குத் தெரிந்ததெல்லாம் அன்புதான். அது காட்டுவதெல்லாம் அன்புதான்.
- (6) அன்பை ஒருபோதும் ஒழித்துவைக்க முடியாது. அன்பு காட்டினால்தான் பிள்ளைகளும் அன்பு காட்டுவார்கள், அன்புதான் அவர்களின் வளர்ச்சிக்குத் தேவை.
- (7) கோபம் வந்தால் எதையும் தூக்கி எறிவார்கள், அழுவார்கள், சாப்பிடாமல் அடம்பிடிப்பார்கள். அந்த நேரத்தில் நாம் கோபப்படாமல் அன்பாக நடக்க வேண்டும். அப்படியே எமக்கு கோபம் வரும்போது அவர்களை வெறுப்பது மாதிரி நடந்து அவர்களை நம் வசப்படுத்த வேண்டும்.

3வது குடும்பம்: (இருவரும் தொழில் செய்கிறார்கள்)

வயது: மனைவி — 29
குழந்தை 1 வயது

கணவன் — 32

பதில்கள்

- (1) 5 மணித்தியாலம், சில சமயம் வேலை காரணமாக குறையும்.
- (2) போதும் என்று சொல்ல முடியாது. ஆனால் அதற்குமேல் செலவிட நேரமில்லை. (வேலை காரணம்)
- (3) குழந்தையின் செயல்களிலிருந்து ஓரளவு அறிகிறோம். அதற்கேற்ப நடக்கிறோம்.
- (4) (கணவன்) போதாது என்று எனக்குத் தெரிகிறது. ஆனால் அவ்விற்கு அதற்குமேல் நேரம் இல்லை, நானும் அப்படித்தான்.
- (5) தங்களுடைய செயல்கள் மூலம் (சிரிப்பு) ஓரளவு உணர்த்துகிறார்கள். அவர்களும் எம் அன்பைப் புரிந்து கொள்கிறார்கள் என நினைக்கிறோம்.
- (6) உள்ளேயே வைத்திருக்கிறது தவறு. அன்பு தான் குழந்தைக்குக் கட்டாயம் தேவை.
- (7) கோபம் வரும்போது அழுவான், எமக்குக் கோபம் வரும் போதெல்லாம் நாம் அடக்கி கொள்வோம்.

நான்காம் குடும்பம்: (இருவரும் வேலை செய்பவர்கள்)

வயது: கணவன் — 40 மனைவி — 39

கல்லி; கணவன் — க. பொ. த. (சாதாரணம்)
மனைவி — 8ம் வகுப்பு

பிள்ளைகள்: மூவர், முதற் பிள்ளை — 8 வயது
கடைசிப் பிள்ளை — 2 வயது

பதில்கள்:

- (1) கணவன் 8 மணித்தியாலங்கள், மனைவி 3 மணித்தியாலங்கள் (வேலை நேரம் மாறிவருவதால் இப்படிச் செலவிட முடிகிறது)
- (2) இன்னமும் செலவிட விரும்புகிறார், ஆனால் முடியவில்லை. மனைவி — குறைந்தது 8 மணித்தியாலங்கள் செலவிட விரும்புகிறார்.

(3) கணவன்: மனைவி இருவரும்

தெரியும் — அவர்களது செய்கைகள் மூலமாக அறிந்துகொள்
கிறோம்.

(4) போதாது — 6 முதல் 7 மணித்தியாலங்கள் வரை மனைவி
பிள்ளைகட்காகச் செலவிட வேண்டும்.

(5) கணவன் — அவர்களது தேவைகளை நிறைவு செய்து அவர்
களுடன் அன்பாகப் பழகுவதனால்,

— எப்பொழுதும் அன்பைப் புரிந்து கொள்கிறார்கள்
எனக் கூறுவதற்கில்லை.

— அன்பு காட்டும் வழிகளை மாற்ற ஆயத்தமாக
உள்ளனர்.

மனைவி — அவர்களது தேவைகளை நிறைவு செய்து அவர்க
ளுடன் அன்பாகப் பழகுவதனால்

— ஓரளவுக்குப் புரிந்து கொள்கிறார்கள்.

— அன்பு செய்வதில் ஒரு வழியையே பின்பற்ற
விரும்புகிறேன். நாளடைவில் பிள்ளைகள் அதனைப்
புரிந்து கொள்வார்கள் என்ற நம்பிக்கையுண்டு.

(6) இருவரும்: முழு அன்பையும் வெளிக்காட்டக் கூடாது.
வேலைக்குப் போகவிடாது அடம்பிடிப்பார்கள்.

(7) இருவரும்: நாம் எப்போதும் அவர்களுடன் இருப்பதை
விரும்புகிறார்கள். நாம் வெளியே சென்றுவிட்டு வரும்
போது குறிப்பாக இதனை அறிய முடிகிறது.

— கோபம் வரும்போது சொல்வதைக் கேட்க
மறுக்கிறார்கள்.

மேட்டியும் தொகுப்பும்:

ரூபன் — பீற்றர்

நீ என்றுமே குழந்தையுள்ளம் கொண்டவராய்

— வாழ வேண்டும்

குழந்தை ஒன்று தன் பெற்றோரை காணவில்லை என்று

தவிப்பது போல் உன் உள்ளமும்

தவிப்பதை நான் உணருகிறேன்

எங்கள் அன்பு இடையிலே முறிந்து விடுமா

என்று கலங்கும் உன் குழந்தையுள்ளத்தை

— உணர்கின்றேன்.

ஏன் கலங்குகின்றாய்?

ஒரு நாள் காணவில்லையென்றால்;

ஒரு நாள் பேசவில்லையென்றால்

ஒரு நாள் உன் உணர்ச்சிகளை

— பகிர்ந்து கொள்ளவில்லையென்றால்

துடிக்கின்றாய் உன் துடிப்பு புரிகின்றது

நீ மட்டும் என்ன என்று வினவுகின்றாயோ?

நானும் உன் போல் குழந்தையுள்ளம்

படைத்தவளாகவே வாழ்கின்றேன்

என் நிலையும் உன் நிலை போலத்தான்

உன்னை ஒருநாள் காணாவிட்டால்; - பேசாவிட்டால்;

என் சந்தோஷம் — துக்கத்தை;

நன்மை — தீமைகள்;

கவலைகள் — உள்ளக் குமைச்சல்கள்;

என்பவற்றை பகிர்ந்து கொள்ளமுடியாமல்

போய் விட்டால் கலங்குகின்றேன்.

முடிவில் கூறப்போனால்

இருவரின் உள்ளமும் குழந்தையுள்ளமே

இன்னும் ஒரு படி மேலே சிந்திப்போமானால்

இறைவன் படைத்த அன்புள்ளங் கொண்ட

அனைவரின் உள்ளமுமே

குழந்தையுள்ளம் கொண்டது தான்

இக் கூற்றின்படி நாம் இரண்டு

பேரும் என்ன விதிவிலக்கானவர்களா?

என்ன .....

வளர்மதி யாழ்.

உளவியலாளர் வரிசையில் .....

1

எட்வேட் பிறட்போட் ரிச்சனர்
(Edward Bradford Titchener)

இவர் பிறப்பில் ஆங்கிலேயர் ஆனால் வாழ்ந்ததும் பெரும்பாலும் பணிபுரிந்ததும் அமெரிக்காவிலுள்ள கோர்ணல் (Cornell) பல்கலைக்கழகத்திலாகும். வுண்ட்ரின் தொடக்க மாணவர்களுள் இவரும் ஒருவராவர். இவர் உளவியலின் எல்லைப்பற்றியும் அதற்குப் பயன்படுத்தும் முறைகள் பற்றியும் மிக உறுதியான கருத்துக்களைக் கொண்டிருந்தார். இவரது பணியின் மூலம் தன்னாய்வு ஒரு முறையாகப் பெரும் முக்கியத்துவத்தினையும் வரவேற்பினையும் பெற்றது. அமைப்பு நிலைக்கொள்கை (Structuralism) என வழங்கப்படும் உளவியல் பகுதியினைத் தோற்றுவித்தவர் இவரே. இவர் பரிசோதனை மூலம் அணுகுதலில் பெரும் நம்பிக்கையுடையவராவர். இவர் உளவியலுக்குப் பேருதவியாக இருக்கும் எண்ணற்ற நூல்களை வெளியிட்டுள்ளார்.

உளவியலின் சில பிரிவினரால் தன்னுள் நோக்கும் முறை ஒரு முக்கியமான முறையாகப் பயன்படுத்தப்படுகிறது. ரிச்சனராலேயே இம்முறை மிகுந்த அறிவியல் சார்புடையதாகவும் சரி நுட்பமானதாகவும் நிறைவுபடுத்தப்பட்டது. இவரின் கருத்துப்படி உளவியல் நனவுநிலை அமைப்பினைக் கண்டுபிடிப்பதற்கு அதன் உள்ளார்ந்த நிலைகளைப்பற்றிப் பார்ப்பதாக இருக்கவேண்டும். இப்பொருளின் எல்லை ஏற்றுக்கொள்ளப்படின, அது அகக்காட்சி உளவியல் ஆய்வில் ஒரு முக்கியமான முறையாக அமைகின்றது. உளவியாலாளரே தம் உள்ளத்தினை உள்நோக்கலாம் அல்லது அவர் தமது ஆட்படுநரை (Subject) ஒரு குறிப்பிட்ட அநுபவம் நடந்து கொண்டிருக்கும் போது அவருடைய உள்ளம் செய்யும் வேலையை அகக்காட்சி செய்து அறிக்கை தருமாறு கேட்டுக் கொள்ளலாம். இந்த முறையைத் தவருன வழியில் புரிந்து கொள்ளாமல் இருக்க அகக்காட்சி அறிக்கையினைத் தகுந்த முறையில் வெளியிட ஆட்படுநருக்கு ஆழ்ந்த பயிற்சி அளிக்கப்படுகிறது. உளவியலின் வரலாற்றிலே இம்முறையின் மூலம் மனித உள்ளம் செயற்படுவது பற்றிய பல்வேறு சிறப்புமிக்க கொள்கைகள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன. தற்கால உளவியல் ஒரு வனது நடத்தையில் உள ஆயத்தம் (Mental Set) அல்லது பயனை மிகப்பெருமளவில் வலியுறுத்துகின்றது. இந்த வழிகாட்டும் கொள்கை அகக்காட்சியினை ஒரு முறையாகப் பயன்படுத்திய உளவியலாளர்களால் புகுத்தப்பட்டது. இந்த முறையின் மூலமே ஒருவரது உள ஆயத்தம் ஆய்வு செய்யப்படுகிறது. இருப்பினும் இம்முறைக்கு எதி

ராகப் பின்னைய உளவியலாளர்களால் பல்வேறு எதிர்ப்புக்கள் எழுப்பப்பட்டுள்ளது. அகக்காட்சியின் முடிவுகள் அகவயமானது. எனவே அது அறிவியல் மதிப்பினைப் பெறுவதில்லை எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. அகக்காட்சியை மட்டும் நம்பிக்கொண்டிருந்தால் கிடைக்கப் பெற்ற புள்ளிவிபரத்தினைச் சரிபார்த்தல் முடியாது. அகக்காட்சி உண்மையாக ஒரு முறையாகப் பயன்படாது. ஏனெனில் ஒருவன் தன்ரூய்வு செய்யும்போது அவன் ஆயவேண்டிய உளநிலை மறைய ஆரம்பிக்கின்றது என்ற மற்றோர் எதிர்ப்பு எழுகிறது. இந்த எதிர்ப்பில் சிறிதளவு உண்மை இருக்கிறது. ஆனால் மிக நம்பகமான உடனடி நினைவின் பகுதி நமது உதவிக்கு வருகிறது. குழந்தைகள், பித்தர்கள் (insane people), மொழி வெளிப்பாடுகளை நன்கு பெருதோர் ஆகியோரிடத்து அகக்காட்சியினை ஒரு முறையாகப் பயன்படுத்த முடியாது எனக் குறிப்பிடப்படுகிறது. இருப்பினும் இது இம்முறையின் மதிப்பீட்டுக்கு எதிராக எழுகின்ற ஓர் எதிர்ப்பன்று. இது இதனுடைய பயனின் குறைபாடு மட்டுமேயாகும்.

செல்வி. இ. பாலாம்பிகை
யாழ். பல்கலைக்கழகம்

- ★ வாசகர்கள்
- ★ விளம்பரதாரர்கள்
- ★ எழுத்தாளர்கள்
- மற்றும்
- ★ ஆதரவாளர்கள் அனைவருக்கும்

சித்திரைப் புத்தாண்டு
மங்கலமாக மலர
'நான்' வாழ்த்துகிறேன்.

கிறிஸ்துவின் உயிர்ப்பு அனைவருக்கும்
அர்த்தமுள்ளதாக விளங்க,
அவரது ஆசீரைய் பெற
நிறைவாய் வாழ்த்துகிறோம்.

பதில்கள்

கே. நான் படிக்கும் பாடசாலையில் 300 மாணவ மாணவியர் படிக்கின்றனர். அதில் எங்களில் இருபது பேர் தாழ்த்தப்பட்ட சாதியினர். எங்களை அடிகள் புறக்கணித்து இழிவாகக் கதைக்கின்றார்கள். அவர்களில் குறிப்பாக பெண்கள் கூடுதலாக சாதி பார்த்து எங்களுடன்கதைப்பதில்லை. இதற்கு என்ன செய்தல் வேண்டும்.

எஸ். எஸ். பிலிப்மகேந்திரன்
இளநகர்.

ப: தம்பி உங்களுடைய நியாய பூர்வமான உணர்வுகளையும் — பெருமூச்சுக்களையும் உள்ளடக்கி வெளிப்படுத்துகின்ற இக்கேள்வி மனிதாபிமானமுள்ள முறையிலே அணுகப்பட வேண்டும். மேற்படி பாடசாலையில் எவ்வகையான கல்வியை சிலையில் எழுத்தாக மாணவர்கள் கற்கின்றார்களென்று எண்ணத்தோன்றுகின்றது. “வாழ்க்கல்மின்” என்ற அடிப்படையில் அணுகும்போது வாழ்க்கைக்கு அத்திவாரமிடுகின்ற பண்பட்டகல்வி வாழ்க்கை மதிப்பீடுகள் நிறைந்த அறிவு—மற்றவர்களை மனிதர்களாகக் கணிக்கும் மானம், மரியாதை,

பாடம், பகுத்தறிவு என்ற அழியாச்செல்வங்களை மாணவர்கள் பெறுகின்றார்களா வென்பது சந்தேகத்துக்குரிய விடயமாகின்றது. மாணவச் செல்வங்கள் தங்களது பசுமையான உள்ளங்களிலே இத்தகைய விசத்துளிகளை ஊறவிடுவது மிகவும் துர்ப்பாக்கியமான நிகழ்ச்சிதான். சிறப்பாக மனிதன் எல்லாத்துறைகளிலும் வளர்ச்சியடைந்த இக்காலகட்டத்தில் பாதியிலே வந்த பலகோடி சாதிகளைக் கொண்டு கூறுபோடுவது தான் மனிதன் செய்கின்ற மிகவும் கீழ்த்தரமான செயல். இதைக்கண்டு நீங்கள் கவலைப்பட வேண்டியதில்லை. அவர்களே ஒருநாள் தம்மைப்பார்த்து வெட்கப்படுவார்கள்.

இரண்டளவதாக அறிவுக் கருவூலங்களாக விளங்குகின்ற பள்ளிவரை வந்துவிட்ட இந்தப் பிரச்சினைக்கு குடும்பம், சமுதாயம், அயலவர்கள் காரணமாயிருக்கலாம். பெற்றோர் வளர்ந்த சகோதரங்கள் தங்கள் குடும்பத்திலே கடைப்பிடிக்கும் வாழ்க்கை முறை, பேச்சுமுறை, மற்றவர்களை நடாத்தும் முறை நிச்சயமாக சிறுவர்கள் சிந்தனையில்

படம்போல் அமைந்து விடுகின்றது. சமுதாயத்தில் சிறுவர்கள் பார்க்கின்ற வேற்றுமைகள்—சமூக கோஷ்டி மோதல்கள்-உண்டிச்சாலைகள் விபரீதங்கள்-ஆலயப்பிரிவினைகள் - தொழில்ரீதியான ஏற்றத்தாழ்வுகள் அத்தனையும் அவர்களும் அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் வளர உந்துசக்தியாக விருக்கின்றது. இம்முறைகள் கல்விகற்கும் போது பாடசாலையிலும் புற்றீசல்கள் போல் வெளிக்காட்டப்படலாம். தொடர்நிலைப் பழக்கம் சுடுகாடுமட்டுமல்லவா. அயலவர்களும் சில சமயங்களில் மாணவர்கள் மத்தியிலே இப்படியான மனிதாபிமானமற்ற எண்ணங்களைத் தூவி விடுகின்றார்கள். மாணவர்கள் வேற்றுமைகளின்றி ஒன்றாகக் கூடிக்குலாவியிருக்கும்போது-வினையாடும்போது உயர்ந்தவர்களென்று தங்களைக் கருதும் அயலவர்கள் சிலர் பிள்ளைகளைப் பார்த்து அவனுடன் சேராதே-அவளுடன் பேசாதே - இவள் வீட்டிற்குப் போகாதே எங்களுக்கு அவமானம் என்றெல்லாம் சொல்லி நச்சுத்துளிகளை அந்த குழந்தை உள்ளங்களிலே விதைக்கின்றார்கள். அவர்கள் வளரும் போதும் இந்தவேற்றுமையுணர்வுகளோடே வளர்கின்றார்கள். ஆகையால் பெரியவர்கள்தான் மிகவும் விழிப்புள்ளவர்களாக வாழவேண்டும்.

ஆகவே தம்பி இது ஒரு சமூகப் பிரச்சினை. இப்பிரச்சினையால் உமதுகல்வி பாதிக்கப்படுவதோடு

உளவியல் ரீதியிலும் உம்மை தாழ்வுமனப்பான்மைக்குத் தள்ளி விடலாம். இதை ஓரளவு சமாளித்துக் கொள்வதற்கு நீங்கள் ஒன்று சேர்ந்து அதிபரைச் சந்தித்து உங்கள் உணர்வுகளை நல்ல முறையில் வெளிப்படுத்தலாம். மாணவர்கள் எல்லோரதும் நன்மையில் கரிசனை கொண்டுள்ள அதிபர் நிச்சயமாக இந்தவிடயத்திலும் மனித அபிமானத்தோடு ஈடுபடுவார். அல்லாவிட்டால் பாரதியார் மீண்டும் வந்து “இந்த நிலைகெட்ட மனிதரை நினைந்து விட்டால் நெஞ்சு பொறுக்குதில்லையே” என்று பாடுவார்.

கே: பல்கலைக்கழகம் ஒன்றில் கல்விபயிலும் 20 வயதுடைய நான் எனது கடந்த வருடப் பரீட்சையில் தோல்வி அடைந்து விட்டேன் எனக்கு நேரம், வசதி எல்லாம் குறையின்றி இருக்கின்றன. எனக்கென்றால் படிக்க வெறுப்பாயும், மனத்தை ஒரு நிலைப்படுத்த முடியாமலும் இருக்கின்றது. எனது ரூபக சக்தியும் குறைந்து போகிறது இந்நிலையில் நான் என்ன செய்ய வேண்டுமென்று நீங்கள் கருதுகின்றீர்கள் உங்கள் பதிலை ஆவலுடன் எதிர்பார்த்திருக்கிறேன்.

கோகிலவதனி
மண்டூர்.

ப: கோகிலா நீங்கள் கேட்டிருக்கின்ற கேள்வியிலேயே உங்கள் பிரச்சினைக்கு ஓரளவு பதில்

காணக் கூடியதாகவுள்ளது. 20 வயதில் வழமையாக ஏற்படுகின்ற பராக்குகளினால் நீங்கள் வெகுவாய் பாதிக்கப்படுகின்றீர்கள். கல்வியிலேயோ அல்லது வேறு எந்த ஆக்கபூர்வமான செயல்களிலோ நீங்கள் நாட்டத்துடன் ஈடுபட முடியாதவகையில் பல சந்தடிகள் உங்கள் சிந்தனையை சிதறடிக்கச் செய்திருக்கின்றன. இதன் விளைவாக ஏதேனும் ஒரு விடயத்தில் உங்கள் சிந்தனைகளை நெறிப்படுத்தி ஒருமுகமான நிலையிலே செலுத்தமுடியாமலிருக்கின்றது. ஆகையால் பரீட்சையில் நீங்கள் சித்தியடையாதது ஒன்றும் வியப்பாகவில்லை. நேரம் வசதி எல்லாமிருந்தும் கல்வியில் கவனம் செலுத்த முடியாமலிருந்ததை நீங்களே ஏற்றுக்கொள்ளுகின்ற போது தோல்வியையும் ஏற்றுக் கொள்ளத்தான் வேண்டும்.

பல்கலைக்கழகச் சுற்றுடல் வெளியில் பொலிவுடன் தென்பட்டாலும் உங்கள் உள்ளம் பலதரப்பட்ட நெருக்கடிகளுள் சிக்குண்டு இருக்கலாம். நட்புப் பிரச்சினை சகமாணவர்கள் பிரச்சினை நிறையப் படிக்கவேண்டுமென்ற பயம், படித்தும் எதிர்காலத்தில் என்ன செய்வது என்ற தயக்கம். இப்படியான நீங்கள் இனங்கண்டு கொள்ள முடியாத சிக்கல்கள் உள்ளிருந்து உங்களுடைய சிந்தனையை, ஞாபக சக்தியை கற்க வேண்டுமென்ற ஆசையைப் படிப்படியாகக் குறைக்கலாம். இதைவிட அகமும் புறமும்

இருந்து வருகின்ற சிறு சிறு பிரச்சினைகளும் உங்களை எல்லாக் கோணங்களிலும் பாதிக்கலாம். இதன் விளைவாக பற்றின்மை அசட்டைத்தனம், வெறுப்பு ஏதோ எப்படியும் வாழ்ந்து விடலாமென்று உப்புச்சப்பற்ற மனநிலை உங்கள் சிந்தனையிலே உருவாகியிருக்கலாம்.

இப்படியான பலவினங்களை மிகவும் இலகுவானமுறையில் மேற்கொள்ள முடியும். முதற்கட்டமாக நீங்கள் உங்கள் கல்வியை விரும்பவேண்டும். (must love your studies) அக்கல்வியில் நான் எவ்வாறு வளரலாமென்ற சிந்தனையை உருவாக்கவேண்டும். ஈற்றில் அதே கல்வியில் உங்கள் ஒரு நிலையான கவனம் செலுத்தப்படவேண்டும் இரண்டாவதாக ஞாபக சக்தியை வளர்கின்ற முறைகளுள் ஒன்று காரியம் ஒன்றில் ஈடுபட்டிருக்கும்போது அது முடியும்வரை பிறிதொரு காரியத்தை பற்றி நினைத்துக் கவலைப்படாமலிருத்தல். பலவிடயங்களில் ஒரே நேரத்தில் ஈடுபடும்போது ஒன்றையும் பூரணமாக நிறைவு செய்ய முடியாதநிலை உருவாகின்றது. அத்துடன் ஞாபக சக்தியும் பாதிக்கப்படுகின்றது. மூன்றாவதாக உங்கள் மனம் இளைப்பாற வேண்டும் (mind should relax) அதனால் இழந்தவற்றை மீண்டும் பெறமுடியும், ஓய்வு நேரங்களை மகிழ்ச்சியாகக் கழித்தல். இயற்கைக் காட்சிகளை ரசித்தல்-விளையாட்டுக்களில் உடற்பயிற்சிகளில் ஈடுபடுதல் மூலம் உடல் ஆரோக்

கியமடையும்த. நன்றாகப் படிக்கமுடியும் வெற்றிகரமாக பரீட்சைக்குத் தோற்றமுடியும். கடைப்பிடித்து விட்டு 'நானாக'கு விளைவுகளை எழுதுங்கள்.

கே: நான் ஒரு பெண்ணைக் காதலித்தேன். ஒரு தலைக் காதலாயிருந்தது. காலப் போக்கில் இருதலையானது. எமது காதலவிரும்பாத பெற்றோர் அவளை வேறு இடத்திற்கு மாற்றினார்கள். ஆனால் அவளோ காதலோர் தொழில்போல் கருதி அங்கும் ஒருவனைக் காதலித்தாள். பின்னர் தான் காதலித்த விடயம் அவனுக்குத் தெரியவர அவர் அதை ஓர் காரணமாக வைத்து' அவளை ஒதுக்கினார். அண்மையில் அவள் என்னை வந்து சந்தித்து தனது பிழையையும் ஒத்துக்கொண்டு தன்னை மன்னிக்கும்படி கேட்டாள். மன்னிக்கிறேன் என்றேன். மன்னித்தால் மட்டும் போதாது தன்னை மீண்டும் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் எனக் கொஞ்சினாள். எனது நிலை சங்கடமாயிருந்தது! முடிவாக என்னை மன்னிக்கும்படி கூறிவிட்டேன். ஆனால் எனது நண்பர்கள் என்னைக்குற்றம் சாட்டுகிறார்கள். நான் சுயநல வாதியாம்! என்னைப் பொறுத்தவரை நான் செய்தது சரியென நம்புகிறேன். உங்கள் பதில்??

க. சிவனேசன்

உடுவில் வீதி மானிப்பாய்

ப: மன்னிப்பதன் அர்த்தம் ஒருவர் செய்த தவறினை மறந்து அவருடன் முன்போல் பழகுவதாகும். இது உள்ளம் அளிக்கும் மன்னிப்பின் வெளி அடையாளமாகும். "உன்னை நான் மன்னிக்கிறேன். ஆனால் இனி நமக்குள் எவ்விதமான தொடர்பும் இல்லை" எனக் கூறினால் நாம் அவரை மனப்பூர்வமாக மன்னித்து விட்டோம் எனக் கருத முடியுமா? தவறு செய்வது மனித இயல்பு. ஒருவர் தான் செய்த தவறை மனப்பூர்வமாக உணர்ந்து மன்னிப்பை வேண்டும் போது மன்னிப்பளிக்க வேண்டியது மனிதப்பண்பாகும்.

நீங்கள் குறிப்பிடும் பெண்ணை ஏற்றுக் கொள்ளும் விடயம் உங்கள் வாழ்க்கையோடு சம்பந்தப்பட்டதாகும். அப்பெண்ணுடன் பழகியவர் என்ற முறையில் அவரது குண இயல்புகளை அறிந்திருப்பீர்கள். எனவே பின்வருவற்றை எண்ணி ஒரு நல்ல முடிவுக்குவர வேண்டியது நீங்களே. முன்பு அவள் உங்களை உண்மையாகவே விரும்பினாளா?

இன்னொருவரைக் காதலிக்க வேண்டிய சூழ்நிலை அவளுக்கு ஏற்படக் காரணமென்ன-அந்தக் காதலின் தன்மை எத்தகையது?

அவளது இடத்தில் உங்களை வைத்துப் பாருங்கள் — அதே தவறை நீங்கள் செய்திருந்தால்.....

கே. பண்புடனும் அன்புடனும் பழகும் இரு உள்ளங்களுக்கு பழகும் பாதையில் குழி தோண்டி. பாசத்தை துண்டித்து பற்பல கற்பனைக் கதைகளைக் கட்டிவிடும் சமுதாயத்திற்கு “நான்” கூறும் அறிவுரை என்ன?

நான் பிரியன்

ப; உங்கள் கேள்விக்கான பதிலுக்கு தயவு செய்து கடந்த ‘நான்’ இதழின் (தை-மாசி 1984) 39-ம் பக்கத்தைப் புரட்டுங்கள்.

(செல்வி. சகிலாவின் கேள்விக்கான பதில்)

குறுக்கெழுத்துப் போட்டி முடிவுகள்

இலக்கம் 13

இடமிருந்து வலம்:-

1. புது வருடம்
7. சங்கடம்
16. மருந்து
20. வனவாசம்

வலமிருந்து இடம்:-

36. ஊழ்வினை

மேலிருந்து கீழ்:-

1. புகலிடம்
2. திடமனது
17. தும்பி
21. வாசனை.

கீழிருந்து மேல்:-

36. ஊர்வசி

பரிசு பெறும் அதிர்ஷ்டசாலி:

செல்வி:- சு. உருத்திர நாயகி
செம்மலை
அளம்பில்.

● போட்டியில் பங்கு கொண்ட அனைவருக்கும் எமது பாராட்டுதல்கள்.

வசந்தத்தில் ஓர் நாள்

பாத்திரமாகவே அவர் மாறிவிட்டார்
அவர் நடிப்பு கண்களை குளமாக்குகின்றது
மொத்தத்தில் பரவாயில்லை
கவர்ச்சிப் பகுதி கண்களை கூசவைக்கின்றது.

இப்படியான சினிமா விமர்சனங்களை திரும்பத் திரும்பப் படித்து அலுத்து அங்கலாய்த்து விட்ட சினிமா ரசிகர்களுக்கு! “நான்” சஞ்சிகையின் சினிமா விமர்சனம் ஓர் திசை திருப்பமாகும். அழகலும் ஆபாசமும் கொடூரமும் கோரமும் நிறைந்த எண்ணற்ற படங்களை ஒப்பிட்டுப் பார்த்து இது நல்ல படம். இது உங்களுக்கு தேவையான படம். என்று மக்களுக்கு தரம் பிரித்து சுட்டிக் காட்டுவது மனச்சாட்சி நிறைந்த ஒவ்வொரு விமர்சகரினதும் கடமையாகும். விஞ்ஞானம் வளர்ந்து விட்ட சமீப காலத்தில் பெருகி வருகின்ற சினிமாப் படங்கள் மக்களின் அன்றாட வாழ்க்கையை ஆழமாக பாதிக்கும் சக்திவாய்ந்த ஒருதொடர்புச் சாதனமாக மாறிவிட்டது வேகமாக ஓடும் குதிரைக்கு கடிவாளம் எவ்வளவு அவசியமோ அதே போல, புற்றீசல்களைப் போல் பெருகிவிட்ட சினிமாப் படங்களுக்கு தரமான விமர்சனம் ஒரு காலத்தின் தேவை. இந்த காலத்தின் தேவைகளை

கவனத்தில் கொண்டுள்ளது “நான்” சஞ்சிகை.

திரைப்படம் ஒரு வலிமை வாய்ந்த சாதனம் ஆதலால் மக்களின் ரசனையை மட்டுமல்லாது ஆரோக்கியமான சிந்தனைகளையும் எண்ணங்களையும் வளர்க்க அது துணைபுரிய வேண்டும் சமுதாய உணர்வை வளரவைக்கக்கூடிய படங்கள், கலை நுணுக்கத்தில் சிறந்த திரைப்படங்கள் வரவேற்கப்பட வேண்டியவை. களியாட்டத்தையும் வியாபாரத்தையுமே கருத்தாகக் கொண்ட படங்கள் விமர்சிக்கப்படவேண்டியவை. அந்த வகையில் “வசந்தத்தில் ஓர் நாள்” வரவேற்கப்படவும் விமர்சிக்கப்படவும் வேண்டிய ஓர் படமாகும்.

ராஜசேகர் (நடிகர் திலகம்) தமிழ் நாட்டின் வைத்தியத்துறையில் ஓர் தலைசிறந்த கலாநிதி. தமிழகத்திலிருந்து கோலாலம்பூர் போகின்றார். அங்கே 20 வருடங்களின் முன்பு அவர் வாழ்க்கையில் நடந்த சம்பவம்.

இளமைப் பருவத்தின் இனிய நினைவுகள் பசு மரத்தாணிபோல் பற்றிப் படர்கின்றன. எவ்வாறு தான் மருத்துவ மாணவனாக இருந்த போது “நீலா” (ஸ்ரீபிரியா) என்ற இளம் நங்கையை சந்தித்தான், அவர்களுக்கிடையில் ஏற்பட்ட காதல் நினைவுகள், உன்னை கைவிடமாட்டேன் என்ற வாக்களிப்பு. சந்தர்ப்ப சூழ்நிலையால் அவளை மணக்க முடியாத இயலாமை. இதன் காரணமாக ஏற்பட்ட குற்ற உணர்வு. வருத்தும் நினைவுகள், இதற்கு பரிகாரம் தேடும் முயற்சி, ஆனால் காலம் கடந்து விட்டதால் ஏற்பட்ட விபரீதங்கள் பரிதாபங்கள். இந்த மனித வாழ்வின் சஞ்சலங்களை உணர்வுகளை மையமாகக் கொண்ட படம் “வசந்தத்தில் ஓர் நாள்” தமிழ் திரைப்படத்திற்கு பழக்கப்பட்ட பழம் கருத்தாலும் அதனை புதுமையாக எடுத்திருக்கின்றார் இயக்குனர் திருலோக சந்தர் அவர்கள்.

புத்தி இருந்தும் சக்தி இழந்தேன்
தாயே
கோடி சேர்த்தும் குற்றம் புரிந்தேன்
தாயே
இருபதில் லாபம் அறுபதில் பாவம்
நியாயங்கள் யாரை விட்டது
தாயே!

என்ற பாடல் படத்தின் மையக் கருத்தை தெளிவு படுத்துகின்றது. கோடான கோடி பணம் சேர்த்தாலும், செல்வ

மும் புகழும் சேர்ந்து வந்தாலும், பதவியும், பட்டமும் தகுதியும் தகமையும் தனக்கே வந்தாலும் ஒருவனுடைய குற்ற உணர்வுகளின் முன்பு, வருத்தும் நினைவுகள் முன்பு ‘தவறிவிட்டேனே நான்’ என்ற எண்ணம் ஒருவனை தவிடு பொடியாக்குகின்றது. இந்த குற்ற உணர்வின் முன்பு செல்வமும், செருக்கும், பதவியும் புகழும் நிலை குலைந்து நிர்மூலமாகின்றது. தனது பலவீனத்தால் ஓர் குடும்பம், ஒரு சமுதாயம் பாதிக்கப்பட்டு விட்டதே என்ற இதய சுத்தியான நியாயத்தின் முன்பு மனிதன் சக்தி இழந்து சரணாகதி அடைகின்றான்.

இப்படியான ஓர் பாத்திரத்தின் காத்திரமான தன்மையை கனகச்சிதமாக நடித்திருக்கின்றார் நடிகர் திலகம்; பாராட்டுக்கள்! நீண்ட கால இடைவெளிக்குப் பின் ஈழத்திரைவானில் மீண்டும் ஸ்ரீபிரியா, தாயும் மகளும் என்ற மாறுபட்ட இரு பாத்திரங்களாலும் அவர் நடிப்பில் சிறப்பிருக்கின்றது.

இன்றைய தமிழ் படங்களை இதய சுத்தியோடு ஓட்டு மொத்தமாக விமர்சித்தால், ஆழமான கதை அம்சங்கள் படிப்படியாக குறைந்து வெறும் காதலையும் பாடலையும் மட்டுமே வைத்து ரசிகர்களை கிள்கிளப்பூட்டும் தரமற்ற திரைப்படங்கள் மலிந்து விட்டன. இளமைக் காலத்தின் அனுபவங்களும்

காதல் அம்சங்களும் மட்டுமே பிரதான இடம் வகிக்கின்றது கதையை நம்பி படம் பார்த்த காலம் போய் இன்று கதையை நம்பி படம் பார்க்கும் தரம் கெட்ட ரசிகர்கள் மலிந்து விட்டார்கள். இப்படியான துரதிஸ்ட நிலை கவலைக்குரியதே. “வசந்தத்தில் ஓர் நாள்” கலை அம்சம் கொண்ட ஓர் படமாக இருந்தாலும் கதை அம்சம் மிகமிகக் குறைவாக இருக்கின்றதே. M. A. பட்டதாரியான இயக்குனர் திருலோகச் சந்தர் இந்த விடயத்தில் கோட்டை விட்டிருக்கிறார். படத்தில் காட்டப்பட்ட கோலாலம்பூர் இயற்கை எழில் காட்சிகள் ஒவ்வொன்றும் ராஜஸ்தானத்து ஒவியங்களைப் போன்று ரம்மியாக மிளிர்கின்றது. ஒளிப்பதிவாளர் நிச்சயம் பாராட்டப்பட வேண்டியவர். மெல்லிசை மன்னன் விஸ்வநாதனின் “வேண்டும் வேண்டும் உங்கள் உறவு வெண்பனித் தென்றல் உள்ள வரையில்” என்ற பாடல் மனதில் நிலைத்திருக்கின்றது.

சாவுமணியடித்த சுதாகர்

மூடக்கொள்கைகளுக்கு சாவு மணி அடித்த சுதாகருக்குப் பாராட்டுக்கள்.

வருத்துகின்ற, குமுறுகின்ற, கண்ணீர் வடிக்கின்ற நெஞ்சங்களுக்கு பதில்கள் பகுதியின் மூலம் வாழ்க்கையில் பிடிப்பை ஏற்படுத்த முனைகின்ற “நான்” க்கு நன்றியும் பாராட்டுக்களும்.

ஜெயரேஸ் ஜோசவ்
பெரியவிளான்

கடைசியாக ஓர் வார்த்தை .....

கலைப் பட்டதாரி திருலோகச் சந்தர் தமிழ் நாட்டின் கலை கலாச்சார பின்னோட்டத்தில் தரமான தமிழ் படங்களை எடுத்து பெயர் பெற்றவர். தமிழகத்தில் இன்னும் தரமான கதை அம்சங்களுக்கு வரட்சி இல்லையே. ஏன் இவருக்கு இந்த வெளிநாட்டு மோகம்? அவலை இடிக்க போய் உரலை இடித்தது போல “Reincarnation of Peter Proud” என்ற ஆங்கிலப் படத்தை கொப்பி அடிக்கப் போய் கோட்டை விட்டிருக்கிறார். முழங்காலுக்கும் மொட்டைக்கும் முடிச்சு போடப்போய் மூச்சுத் திணறுகிறார். ஏன் இந்த அவலம் எதற்காக இந்த அந்நிய மோகம். ஒரு வார்த்தையில் சொல்லப் சொல்லப் போனால் “வசந்தத் ஓர் நாள்” கலை அம்சத்தைப் பொறுத்த வரையில் நிறைவைத் தருகின்றது உண்மை. தரமான கதை அம்சமோ மிகக் குறைவாக இருக்கின்றதே ஏன்?

விமர்சகர்:

ஜெரேம் லம்பேட்

நிஜங்களின் தரிசனங்கள்

“உன் அன்புமட்டும் போதுமானது” என்ற கவிதையும் “கடந்து விட்ட ஆண்டின் கனிவான நினைவுகளும், கசப்பான நிகழ்வுகளும்” என்ற கவிதையும் என்னை மிகவும் கவர்ந்துள்ளன. வாழ்க்கையில் நடந்து முடிந்து விட்ட, நடந்து கொண்டிருக்கிற நிகழ்வுகளின் நிஜங்களின் தரிசனங்களாகவே இரு பகுதியும் அமைந்துள்ளமை பாராட்டத்தக்கது நகுலேஸ்வரி சின்னப்பு

செம்பலை

குறுக்கெழுத்துப் போட்டி

இலக்கம் 14

6×6 ஆகுமாறு சதுரங்களை அமைக்கவும்.

இடமிருந்து வலமாக 1 முதல் 36 வரை இலக்கமிடவும்.

அடைக்க வேண்டிய சதுரங்கள் 6, 10, 27, 31.

இடமிருந்து வலம்:-

- 1—5. இந்த நலம் மனிதனுக்குக் கூடாதது.
11—12. சகுனி செய்த இது பஞ்ச பாண்டரைக் காட்டுக்கு அனுப்பியது.
19—23. நமது நாட்டில் அடிக்கடி இது நிகழ்கிறது.
31—36. கல்கியின் சிவகாமியின் ..... சிறந்த தமிழ் நாவல் களில் ஒன்றாகும். (குழம்பியுள்ளது)

மேலிருந்து கீழ்:-

- 1—31. திருமணமாகிப் பூவோடும் பொட்டோடும் வாழும் பெண்களை இப்படி அழைப்பர்.
3—15. கோப்பெருஞ் சோழனும் பிசிராந்தையரும் .. இதற்கு இலக்கணமாகத் திகழ்ந்தார்கள்.
8—32. மூவேந்தர்களின் பின் தமிழகத்தை இவர்களும் ஆட்சி செய்தனர்.
11—35. உரையாடலின் மறு பெயர் (குழம்பியுள்ளது)
16—34. இது எமது பாரம்பரிய கலைகளில் ஒன்று.

கீழிருந்து மேல்:-

- 17—5. அன்பின் பல்வேறு வடிவங்களில் இதுவுமொன்று.
36—12. அடிக்கடி கொள்கை மாறுபவர்களை இப்படி அழைப்பர்.

முடிவு திகதி: 15 - 4 - 1984

பரிசு: ஓராண்டு "நான்"

பேனா நண்பர்

✽ எம். பத்மா மாலினி
22/3. சென். அன்ரனீஸ் வீதி
பாஷையூர்
யாழ்ப்பாணம்.

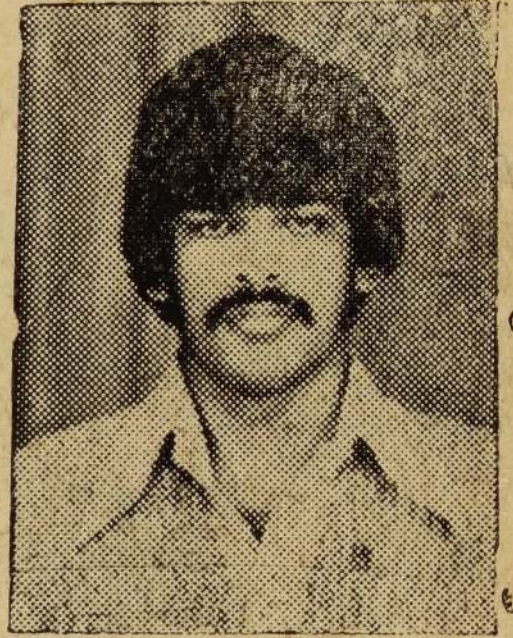
பொழுது போக்கு

பேனா நண்பர் தொடர்பு, சங்கீ
தம், நாடகம். தொலைக்காட்சி.
வானொலி, அறிவுக்கேற்ற கேள்வி பதில்
சேகரித்தல்.

வயது - 20

✽ முஸமில் கமீட்
117, P. W. D. வீதி.
முல்லைத்தீவு.

பொழுது போக்கு
வானொலி, சஞ்சிகை, பத்திரிகை
வயது - 22

நண்பர் வேண்டியவர்கள் செய்யவேண்டியவை

1. உங்கள் பெயர், முகவரி, பொழுது போக்கு ஏனைய தகவல்
என்பனவற்றையும்
2. 5 x 60 சத முத்திரைகளையும்.
“நான்” முகவரிக்கு அனுப்பி வைப்புகள்

தமது புகைப்படங்கள் ‘பேனா நண்பர்’ பகுதியில் வெளியாவதை
விரும்புவர்கள் ‘புளக்’ தயாரிப்பிற்காக 35/- ரூபாவைத் தமது
விண்ணப்பங்களுடன் அனுப்புதல் வேண்டும். பாவனையின் பின்
சம்பந்தப்பட்டவர்கட்கு ‘புளக்’ அனுப்பி வைக்கப்படும்.

வாசகர் பூங்கா

மீண்ட சொர்க்கம்

கார்த்திகை மார்கழி “நான்” இதழ் பார்த்து மிகுந்த மகிழ்ச்சியடைந்தேன். எனது உரிமைக் கண்டனம் வந்த அந்த இதழே மீண்டும் பழைய தரத்தில் இதயத்தினை கொள்ளை கொண்டது.

எஸ்? ஸ்ரீரஞ்சனி
தெல்லிப்பளை

உணர்ச்சிக் காவியம்

K. S. சுதாகர் எழுதிய “மூடு திரை விலகுகையில்” என்ற கதை உண்மையிலே ஒரு குடும்பத்தில் நிகழும் நிகழ்வுகளை எடுத்துக் காட்டியது. உணர்ச்சி மயமான உன்னத காவியம் அது.

சகுந்தலாதேவி
புங்குடுதீவு - 10

அலைகள் ஓய்வதில்லை

என்னைப் போன்று எத்தனையோ சிறு உள்ளங்களை மகிழ்ச்சியால் அக்களிக்கச் செய்யும் சஞ்சிகையே; இளம் உள்ளங்களின் உள்ளக் குமுறல்களை அப்படியே தருகிறாயே அலைகள் ஓயாததைப் போன்று நீயும் ஓயாமல் இருக்க எனது இதயங்கனிந்த வாழ்த்துக்கள்.

அ. நேமன் பகிருடோ
பள்ளிமுனை

தீராத பாராட்டு

சிறப்பிதழ் சிறப்பாக இருந்தது. கதைகள் இரண்டு என்ற தும் மனம் மகிழ்ந்தது. தொடர்கதை இனிக்கின்றது. மூடு திரைகள் விலகாவிட்டால் கிழித்தாவது எறிய வேண்டும். K. S. சுதாகருக்கு என் பாராட்டுக்கள்.

சாந்தலட்சுமி
சின்னையா

அளவில்லாத அன்பு

உங்கள் சேவையை எவ்வாறு பாராட்டுவது என்று தெரியவில்லை. ஒவ்வொரு இதழும் ஒவ்வொரு விதமான படிப்பினைகளைத் தருகின்றன. ஆக்கங்களை அனுப்புபவர்கள் “நான்” மீது இவ்வளவு அன்பு வைத்திருக்கிறார்களே என்று எண்ணத்தோன்றுகின்றது.

லாகிரு கமீட்

நல்விருந்திற்கு நன்றி

இரைந்தோடி வீணாகக் கடலில் விழும் ஆற்றைப் போல் இருந்த என் மனம் வீண்போகாது அந்த நீரைப் பயிருக்கு விடுவது போன்று என்மனத்தை நல்ல மனமாக மாற்றிய “நான்”க்கு எனது நன்றிகள்.

தி. ரகு
உரும்பிராய்

(63-ம் பக்கம் பார்க்க)

LUXMI SALES CENTRE

WHOLE SALE AND RETAIL DEALERS IN:

- ★ STATIONERY
- ★ FANCY GOODS
- ★ PRESENTATION ARTICLES
- ★ SCHOOL UNIFORMS

615, B. HOSPITAL ROAD, JAFFNA.

Phone: 24361 (Opposite to Insurance Corp.)

For

- ★ Stationery
- ★ Office Equipments
- ★ School Uniforms

GENERAL TRADE CENTRE

S. MODERN MARKET, (UPSTAIRS) JAFFNA

PHONE: 24361

LUXMI SALES CENTRE

WHOLE SALE AND RETAIL DEALERS IN;

- ★ STATIONERY
- ★ FANCY GOODS
- ★ PRESENTATION ARTICLES
- ★ SCHOOL UNIFORMS

**615, B, HOSPITAL ROAD,
JAFFNA.**

Phone: 24361 (Opposite to Insurance Corp.)

For

- ★ **Stationery**
- ★ **Office Equipments**
- ★ **School Uniforms**

GENERAL TRADE CENTRE

2, MODERN MARKET, (UPSTAIRS)
JAFFNA.

PHONE: 24361